ZIMZELEN

ŠOLSKO GLASILO OŠ LESIČNO

2020/2021

NASLOVNICA: Ptičje gnezdo; Karin Zakovšek, 2. a

Vsebina

PREDGOVOR 1

NAGOVOR RAVNATELJICE 2

PRIŠLI PRVI, ODŠLI DEVETI 3

ČISTO, ČISTO PRVI ŠOLSKI DAN 4

ODŠLI SO ..... **Napaka! Zaznamek ni definiran.**

DEVETOŠOLCI 9

DOSEŽKI NA TEKMOVANJIH 2020/2021 10

SLOVENIJA PRAZNUJE 30 LET 16

INTERVJU 17

SLOVENIJA, RADI TE IMAMO 31

KORONAVIRUS, KORONAVIRUS, KORONAVIRUS … 35

INTERVJU 39

SPOMINJAMO SE LETA 2020 42

KO LITERARNA UMETNOST POSTANE ZABAVA 45

DEVETOŠOLCI PO VZORU KOSOVELA 52

DRUGOŠOLCI PRAVLJIČARJI 55

DNEVNIŠKI ZAPISI MALO DRUGAČE 58

IZUM NOVIH BESED 60

KRIVICE SODOBNEGA SVETA 62

LIKOVNI UMETNIKI 66

KAJ JE V TEM ŠOLSKEM LETU NOVEGA? 72

NOV SLOVENSKI PRAZNIK 73

ŠOLSKA MLAKA 74

NOVI VRTNARJI 75

NOVA ŠOLSKA IGRALA 76

KNJIGOBEŽNICA 78

KAKO PREGNATI DOLGČAS MED POLETNIMI POČITNICAMI? 79

1. BERI ZANIMIVE KNJIGE 80

1. TRIADA 80

2. TRIADA 83

3. TRIADA 87

KAKO PRITI DO KNJIG, KI JIH NI V ŠOLSKI KNJIŽNICI? 89

2. POSLUŠAJ GLASBO 90

SLOVENSKA GLASBA 90

TUJA GLASBA 91
..... 93
PESMICE ZA NAJMLAJŠE 93
3. USTVARJAJ 94
SPLETI ZAPESTNICO ZA PRIJATELJA 94
NAREDI SVOJO LUČKO ZA VROČE DNI 94
NAREDI SI SMUTI 94
4. DRUŽI SE 95
POHOD Z DRUŽINO ALI PRIJATELJI 95
OBISK STAREJŠIH OSAMLJENIH LJUDI 95
IGRA ZAUPANJA 95
5. IGRAJ SE IGRE NA PROSTEM 96
OPAZOVANJE OBLAKOV 96
SESTAVI BESEDO 96
GUMITVIST 96
METANJE KAMENČKOV 97
VODNE IGRE 97
GOZDNE OLIMPIJSKE IGRE 98
5. REŠI ENO NAJZAPLETENEJŠIH UGANK 99
EINSTEINOVA UGANKA 99
NAŠI ŠOLSKI NOVINARJI 100
STARE NOVINARJE SO ZAMENJALI NOVI 101
KOLOFON 102

PREDGOVOR

Dragi bralec/bralka!

Pred tabo je nova izdaja šolskega glasila Zimzelen.

V njem najdeš mnogo zanimivih literarnih zapisov in likovnih umetnin, nastalih v času pouka in izven njega. Prikazali smo tudi dosežke učencev na tekmovanjih, počastili 30. obletnico samostojne Slovenije, objavili novosti tega šolskega leta, na koncu pa navedli nekaj zanimivih predlogov, kako pregnati dolgčas v času poletnih počitnic.

Prepričani smo, da boš gotovo našel/-la kaj zanimivega zase.

Želimo ti prijetno branje!

mentorica Petra Slivnikar z učenci šolskega novinarstva

NAGOVOR RAVNATELJICE

Spoštovani uredniški odbor, spoštovani učenci, učitelji in starši!

Šolsko leto 2020/21 zaključujemo s posebnimi spomini in izkušnjami, saj je skoraj štiri mesece potekal pouk na daljavo. Čeprav smo že imeli izkušnje od lani, je bil takšen pouk zelo naporen, tako za nas učitelje, kot za učence, saj smo morali delo celo leto prilagajati tem razmeram. Številne težave smo uspešno reševali skupaj, tudi s podporo staršev. Zavedamo se, da ste bili učenci zaradi epidemije prikrajšani za marsikatere sprostitvene dejavnosti. Potrudili se bomo, da jih bomo nadoknadili v naslednjih šolskih letih. Poleg pouka pa ste bili učenci in mentorji uspešni na različnih področjih in pokazali svojo nadarjenost. Iskrena hvala vsem za opravljeno delo.

Uredniškemu odboru in mentorici Petri Slivnikar iskreno čestitam ob izdaji Zimzelena. Glasilo nam razkriva različne dejavnosti, ki so se odvijale v okviru pouka in interesnih dejavnostih. Svoje delo ste opravili odgovorno in z veliko mero znanja. Nadvse sem ponosna na vaše delo.

Bralci, vzemite si čas in ga preberite. Prepoznali boste, kaj zmoremo narediti skupaj.

Pred nami so težko pričakovane počitnice. Preživite jih čim bolj zdravo, odložite računalnike in telefone, uživajte v naravi in si naberite moči za novo šolsko leto.

Vaša ravnateljica Irena Krajnc

PRIŠLI PRVI, ODŠLI DEVETI

ČISTO, ČISTO PRVI ŠOLSKI DAN

Prvošolce smo po dveh tednih šolanja vprašali, kako so se počutili na svoj čisto prvi šolski dan.

ZOJA: »Bilo je fajn, ampak me je zelo bolela rama.«

PATRIK: »Meni je bilo všeč, ker so bili tam vsi prijatelji.«

NIKO: »Mene je bilo malo sram.«

Manja, Zoja in Brina so povedale, da so na prvi šolski dan imele zelo močno tremo.

AJDA: »Meni je bilo hudo kar nekaj časa, saj dolgo nisem vedela, kako je učiteljici Poloni ime.«

VID: »Meni je bilo najbolj všeč, ko smo se z Nikom in Lovrom spoznali. Takrat smo se kregali, zdaj pa se ne več.«

Enotni so si bili v mnenju, da jim je na prvi šolski dan bila najbolj všeč torta, nastopi učencev, napovedovalki in Nika na harmoniki.

Prvošolci, vaše prvo leto šolanja je za vami. Želimo vam veliko prijetnih trenutkov še nadaljnjih osem let.

IN SO »ODLETELI«

NIKA SENICA

Šolanje: Gimnazija Celje Center

Želeni poklic: kirurginja

Zanimivosti: Želi potovati po svetu.

Rada riše.

GAJA CERAR

Šolanje: Gimnazija Celje center

Želeni poklic: novinarka

Zanimivosti: Rada bi živela na Norveškem.

Doma ima ogromno uhanov, ki jih ves čas nosi.

ANA VOLAVŠEK

Šolanje: Gimnazija Lava

Želeni poklic: prevajalka

Zanimivosti: Njena najljubša barva je zelena.

Rada ima naravo.

MIHA PRESKAR

Šolanje: Gimnazija Celje Center

Želeni poklic: kirurg

Zanimivosti: Rad se ukvarja s športom.

Rad spravlja ljudi v smeh.

JURE KOZMUS

Šolanje: I. gimnazija v Celju

Želeni poklic: kemik

Zanimivosti: Rad bi izboljšal svet.

Igra klarinet.

ALEN ZIDAR

Šolanje: tehnik mehatronike – Lava

Želeni poklic: tehnik mehatronike

Zanimivosti: Rad posluša rap glasbo.

Rad se vozi s kolesom.

RENEE LEIGH CORNELLY

Šolanje: Srednja biotehniška šola Maribor – veterinarski tehnik

Želeni poklic: veterinar

Zanimivosti: Prihaja iz Anglije.

Zelo rada bere knjige.

MAJA OMERZEL

Šolanje: Srednja zdravstvena in kozmetična šola Celje

Želeni poklic: bolničarka

Zanimivosti: Rada pomaga ljudem.

Rada peče peciva.

TJAŠA NOVAK

Šolanje: Frizerska šola Celje

Želeni poklic: frizerka

Zanimivosti: Rada ureja nohte.

Obožuje živali.

NIKA GAJŠEK

Šolanje: Gimnazija Lava-evropski oddelek

Želeni poklic: fotografinja

Zanimivosti: Rada bi se naučila veliko jezikov.

Zelo rada spi.

VALERIJA SENICA

Šolanje: medijski tehnik – Lava

Želeni poklic: radijska voditeljica

Zanimivosti: Njena najljubša barva je črna.

Zelo rada se heca.

ANA PLOŠTAJNER

Šolanje: Gimnazija Celje Center

Želeni poklic: potovalna agentka

Zanimivosti: Igra citre.

Ves čas je zasanjana.

DEVETOŠOLCI

Na svoj zadnji šolski dan so devetošolci na tablo svoje matične učilnice zapisali še zadnje sporočilo, kar nas je zelo presenetilo, saj smo ga opazili šele po nekaj dneh.

Generacija 2006 je bila resnično nekaj posebnega. Visoki učni uspehi, visoki dosežki na tekmovanjih iz različnih področij, visoko motivirani za delo, mnogi od njih nadarjeni, a kljub vsemu izrazito spoštljivi, ne le do učiteljev, tudi medsebojno, in ob vsem tem neverjetno skromni.

Štejem si v čast, da sem lahko bila del zgodbe tako izjemnih ljudi, ki bodo, prepričana sem, mnogi od njih, spremenili svet na bolje!

Petra Slivnikar

Zadnje sporočilo devetošolcev

DOSEŽKI NA TEKMOVANJIH 2020/2021

MATEMATIKA

- **BRONASTO PRIZNANJE** za dosežen uspeh na šolskem tekmovanju v znanju matematike prejmejo:

Sara Zalokar, Niko Antolin, Luka Gajšek, Manja Potočnik in Tia Štrukelj iz 1. r.,

Jaša Čepin, Glorija Ljubej, Anuša Planko Kunaj in Jakob Šergon iz 2. r.,

Tadej Romih, Teja Stadler in Julijan Užmah iz 3. r.,

Neža Ploštajner in Oskar Polšak iz 4. r.,

Janja Kozmus, Naja Ivanc in Lara Potecin iz 5. r.,

Manca Senica, Sara Polšak, Grigorii Milekhin in Aljaž Čepin iz 6. r.,

Sven Reberšak iz 7. r.,

Kaja Kolar iz 8. r. ,

Ana Ploštajner, Ana Volavšek, Jure Kozmus in Miha Preskar iz 9. r.

- **SREBRNO PRIZNANJE** za dosežen uspeh na državnem tekmovanju v znanju matematike prejmejo:

Janja Kozmus iz 5. r.,

Manca Senica iz 6. r.

Miha Preskar in Jure Kozmus iz 9. r**.**

- Posebno priznanje **DIAMANTNI KENGURU** za dosežen uspeh na šolskem tekmovanju v znanju matematike v vseh letih osnovnega šolanja prejeme **Jure Kozmus iz 9. r.**

FIZIKA

- **BRONASTO PRIZNANJE** za dosežen uspeh na šolskem tekmovanju v znanju fizike prejmejo: Lea Amon in Klara Šergon iz 8. r.,

Jure Kozmus in Miha Preskar iz 9. r.

- **SREBRNO PRIZNANJE** za dosežen uspeh na državnem tekmovanju v znanju fizike prejme Lea Amon iz 8. r.

***ZLATO PRIZNANJE za dosežen uspeh na državnem tekmovanju v znanju fizike prejme **Jure Kozmus iz 9. r.**

KEMIJA

- **BRONASTO PREGLOVO PRIZNANJE** za dosežen rezultat na šolskem tekmovanju iz znanja kemije prejmeta Jure Kozmus in Ana Volavšek iz 9. r.

BIOLOGIJA

- **BRONASTO PROTEUSOVO PRIZNANJE** za dosežke na šolskem tekmovanju iz znanja biologije prejmejo:

Klara Šergon iz 8. r.,
Gaja Cerar, Ana Ploštajner, Miha Preskar, Nika Senica in Ana Volavšek iz 9. r.

- **SREBRNO PROTEUSOVO PRIZNANJE** za dosežke na šolskem tekmovanju iz znanja biologije prejme Klara Šergon iz 8. r.,
  Miha Preskar, Nika Senica in Ana Volavšek iz 9. r.

*** ZLATO PROTEUSOVO PRIZNANJE za dosežke na šolskem tekmovanju iz znanja biologije prejme **Ana Volavšek iz 9. r.**

LOGIKA

- **BRONASTO PRIZNANJE** za dosežen uspeh na šolskem tekmovanju v znanju logike prejmejo:

Sara Polšak in Aljaž čepin iz 6. r. ,

Klara Šergon, Lea Amon in Kaja Kolar iz 8. r. ,

Jure Kozmus in Miha Preskar iz 9. r.

VESELA ŠOLA

- **BRONASTO PRIZNANJE IZ VESELE ŠOLE** so prejeli: Neža Ploštajner, Alja Zidar iz 4. r.,

Naja Ivanc, Nadja Koprivc, Janja Kozmus in Leja Kozole iz 5. r.;

Manca Senica iz 6. r.;

Nika Senica iz 9. r.

- **SREBRNO PRIZNANJE IZ VESELE ŠOLE** so prejeli: Neža Ploštajner, Alja Zidar iz 4. r.;

Naja Ivanc, Nadja Koprivc, Janja Kozmus in Leja Kozole iz 5. r.;
Manca Senica iz 6. r. in
Nika Senica iz 9. r.

ANGLEŠČINA

- **BRONASTO PRIZNANJE** za dosežek na šolskem tekmovanju iz znanja angleškega jezika prejmejo Miha Preskar, Gaja Cerar in Nika Senica iz 9. razreda.

SLOVENŠČINA

- **Tekmovanje v znanju slovenščine – MEHURČKI**

  Iris Recko, Sara Zalokar, Manja Potočnik, Nika Romih, Zoja Klaužer, Ajda Kunaj, Eva Rešek, Tia Štrukelj iz 1. r.,
  Jakob Šergon, Glorija Ljubej, Peter Zalokar, Aleksej Zidar in Karin Zakovšek iz 2. r.

- **BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE** prejmejo:

Lara Potecin, Leja Kozole, Naja Ivanc in Lana Reberšak iz 5. r.;
Sara Polšak, Aljaž Čepin in Manca Senica iz 6. r.;
Klara Šergon iz 8. r.,
Nika Senica in Gaja Cerar iz 9. r.

- **SREBRNO CANKARJEVO PRIZNANJE** prejme Nika Senica iz 9. r.

GEOGRAFIJA

- **BRONASTO PRIZNANJE** iz znanja geografije prejmeta Sara Polšak iz 6. razreda in

Klara Šergon iz 8. razreda.

ZGODOVINA

- **BRONASTO PRIZNANJE** iz znanja zgodovine prejmejo Lea Amon in Klara Šergon iz 8. razreda ter Gaja Cerar in

Nika Senica iz 9. razreda.

- **SREBRNO PRIZNANJE** iz znanja zgodovine je na državnem tekmovanju osvojila Klara Šergon iz 8. razreda.

BRALNA ZNAČKA

Spominsko priznanje Zlata bralka, zlati bralec prejmejo**:** Gaja Cerar, Nika Gajšek, Jure Kozmus, Ana Ploštajner, Nika Senica, Valerija Senica, Ana Volavšek in Miha Preskar iz 9. razreda.

LOGIČNA POŠAST

- **BRONASTO PRIZNANJE** za dosežen uspeh na šolskem tekmovanju prejmejo:

Jaša Čepin, Peter Zalokar, Anuša Kunaj Planko, Tina Romih, Karin Zakovšek in Estella Romih iz 2. r.,

Julijan Užmah, Valentina Senica in Nikita Milenković iz 3. r.

- **BISERNO PRIZNANJE** za dosežen uspeh na šolskem tekmovanju prejmejo:

Aleksej Zidar, Jakob Šergon, Jakob Čepin in Glorija Ljubej iz 2. r.

- **SREBRNO PRIZNANJE** za dosežen uspeh na državnem tekmovanju prejme Jakob Šergon iz 2. r.

Iskrene čestitke za izjemne dosežke!

SLOVENIJA PRAZNUJE 30 LET

INTERVJU

ČAS OSAMOSVAJANJA SLOVENIJE, OSAMOSVOJITEV IN 10-DNEVNA VOJNA V SPOMINIH MOJEGA DEDKA

Foto 1: Nika Senica

Sem Nika Senica, devetošolka Osnovne šole Lesično. Pri zgodovini smo obravnavali 10-dnevno vojno, zato sem opravila intervju o tej temi s svojim dedkom in babico. Zanju sem pripravila kar nekaj vprašanj o vojni med osamosvojitvijo Slovenije. Na ta vprašanja sta odgovorila z velikim veseljem in mi povedala veliko zanimivosti o tistem času. Rekla sta, da smo lahko srečni, da se danes v naši državi ne dogaja vojna.

Jaz: Pozdravljen dedek, ali mi lahko opišeš način življenja v obdobju osamosvajanja Slovenije?

Foto 2: Bernard Krajnc

Dedek: Seveda. V obdobju osamosvajanja smo bili vsi v velikem pričakovanju, da bomo postali samostojna država. Ko se je to res zgodilo, smo proslavljali na ulicah. Med državnim praznikom (26. 12.) so bile v Celju, kjer sem takrat živel, po ulicah postavljene stojnice. Vsi smo se veselili.

Jaz: Ali si si želel osamosvojitve Slovenije?

Dedek: Zelo.

Jaz: Česa ste se najbolj veselili?

Dedek: Da bi se izboljšale službe, in sicer da bi imeli boljše plače. Najbolj smo se veselili, da bi sami odločali o razvoju svoje države in da bomo postali varnejša država.

Jaz: Kaj se je dogajalo v vaši okolici v obdobju osamosvojitve?

Dedek: Vsi smo proslavljali na ulicah. Že zjutraj naslednji dan smo preko RTV dobili sporočilo, da so krenili tanki jugoslovanske vojne armade proti Brniku. Takrat smo spoznali, da gre zares. Kljub temu smo se odpravili v službe, kjer smo čakali nadaljnja navodila. Odgovorni so nam razložili, kako moramo ravnati v primeru nevarnosti, kdaj bomo odšli v zaklonišče in kako bomo varovali svoje podjetje. Ker sem imel službo v prehrambnemu podjetju Merx, smo morali še posebej varovati naše podjetje, saj je pridelovalo hrano za celotno mesto. Nekajkrat sem bil stražar tudi popoldne in ponoči.

Jaz: Ali si sodeloval v osamosvojitveni vojni? Kaj ste počeli?

Dedek: Sodeloval nisem, vendar sem bil zadolžen kot stražar v podjetju. Dodelili so nam pištole za varovanje. Ves čas sem sledil informacijam v mestu. Obveščal nas je načelnik Teritorialne obrambe. Vsepovsod so potekala samo najnujnejša dela. Ker sem bil član lovske družine, bi me lahko v primeru potrebe poklicali v vojno. To se na srečo ni zgodilo, vendar sem moral biti v stalni pripravljenosti.

Jaz: Te je bilo kaj strah? Če da, česa?

Dedek: Ja, zelo. Najbolj strah nas je bilo bombardiranja. Skrbelo nas je za svoja življenja, čeprav smo se zavedali, da Slovenija stopa na zelo pomembno pot.

Jaz: Kako si preživljal dneve?

Dedek: Ves čas sem spremljal informacije po radiu in televiziji. Ves čas smo bili v strahu. Pred 10-dnevno vojno smo bivali v bloku v Celju. Med nevarnostjo se je moja družina odpravila na Kozjansko. Sam sem se vozil v službo, popoldne pa sem preživel z družino. Kot sem že omenil, sem nekajkrat hodil v službo tudi v popoldanskem času in ponoči.

Jaz: Babica, ti si bila tisti čas še učiteljica. Ali so med vojno šole delovale?

Babica: Da, vendar je bil ravno konec šolskega leta.

Jaz: Kako je potekal šolski dan med vojno?

Babica: Zadnji šolski dan bi morali imeti pouk, vendar smo učitelji dobili navodila, da učenci zjutraj dobijo spričevala, nato pa gredo domov. Šola, v kateri sem delala, je odpovedala vse druge aktivnosti, saj je bil v kletnih prostorih šole štab Teritorialne obrambe. V šoli so imeli shranjeno orožje. Pred šolo in po hodnikih so hodili vojaki, kar je bilo zelo zastrašujoče. Kar nekaj učencev v šolo ni prišlo, saj so se starši bali, da bi se kaj zgodilo. Tem učencem smo spričevala poslali po pošti. Nato so bile počitnice.

Jaz: Kaj bi naredili v primeru napada?

Babica: Rekli so nam, da bi v primeru napada izpraznili šolo ter se skrili v zaklonišča v različnih stavbah. Bilo nas je zelo strah, saj nismo bili vajeni, da bi vojaki hodili po hodnikih.

Jaz: Hvala obema za izčrpne informacije. Ne predstavljam si, kar ste doživeli v 90. letih prejšnjega stoletja. Vajino pričevanje se ne razlikuje od zgodovinskih dejstev, vendar sta mi to obdobje razložila iz vidika običajnih ljudi, ki so to doživeli, zato sem lahko zaznala takratne občutke in strahove tistih dni. Zagotovo ste po končani vojni ponovno ugotovili, kako pomembna vrednota je mir. Kljub vojni pa ste se gotovo veselili, da se je Slovenija osamosvojila, saj je bila to pomembna prelomnica v celotni naši zgodovini.

INTERVJU Z RUDIJEM PETROVIČEM – Osamosvojitev Slovenije

Foto 1: Gaja Cerar

Sem Gaja Cerar, devetošolka OŠ Lesično in sem izvedla intervju z Rudijem Petrovičem, stanujočim na Senovem. Intervjuvanec se je rodil v letih med drugo svetovno vojno, zato se spominja povojnih let in pozna veliko zgodb, ki so se pripetile v času večletne vojne. Ko pomisli na krute dogodke, ki so se pripetili takrat, si vsekakor ni želel, da bi se zgodovina ponovila. Beseda je tekla o desetdnevni vojni, v kateri je Slovenija dosegla svojo neodvisnost od SFRJ, saj smo v šoli to učno vsebino obravnavali tudi pri predmetu zgodovina. To je bil tudi prvi spopad v Evropi po drugi svetovni vojni.

Foto 2: Rudi Petrovič

Legenda:

R: Rudi (moj dedek)

G: Gaja

G: Dedek Rudi, v času osamosvojitve Slovenije si živel v manjšem posavskem kraju Senovo. Ali se spomniš, kaj se je zgodilo nekaj dni po razglasitvi neodvisnosti Slovenije?

R: *Najprej nisem pomislil na to, da bi se lahko zgodovina ponovila in da bo slovensko ozemlje zopet ogroženo. In potem so sporočili, da je 27. junija iz vojašnice na Vrhniki odšel prvi oklepni bataljon, saj je JLA pri Metliki prestopila državno mejo. To imam zasidrano v spominu, saj je na nedeljo, 30. junija imela tvoja mama napovedano birmo in vsi smo bili skeptični ter se spraševali ali jo bodo izpeljali.*

G: Metlika je sicer dlje stran od Senovega, vendar Senovo ni tako daleč od mejnega prehoda s Hrvaško. Ali te je bilo strah, da bo JLA hitro dosegla notranjost oz. ostale dele Slovenije?

R: *Vsekakor. Dobili smo navodila, da si pripravimo najnujnejše stvari za preživetje in se ob vklopu alarma odpravimo v kletne prostore. Ta zvok, zvok alarma, mi je ostal še dolgo v glavi. Najbolj nas je bilo strah, da bi nad nami začela krožiti vojaška letala, kajti sodeč po ogledu poteka 2. sv. vojne z napadi iz ozračja, je to zame najbolj grozni del vojne.*

G: Ali so te vpoklicali v osamosvojitveno vojno za Slovenijo?

R: *Ne, sem bil že prestar. Tudi na orožne vaje nisem več hodil, kjer smo se usposabljali za sodelovanje in obnašanje v vojnih situacijah ter se učili rokovati z orožjem.*

G: Kako si ti, babica, mami in teta preživeli te dni, ko je v Sloveniji potekala osamosvojitvena vojna?

R: *Živeli smo v strahu, v pričakovanju hitrega umika, da se skrijemo, ko se oglasi alarm. Vendar smo imeli srečo, vsaj na Senovem in še marsikje, da nismo bili priča hujšim dogodkom in je vse še samo grenak spomin.*

G: Malo prej si omenil, da ste bili vsi skeptični glede izvedbe mamine birme. Pa ste jo potem tudi izvedli?

R: *Da, tudi birmo smo izpeljali, a smo se ob koncu vsi razbežali v svoje domove.*

G: Dedi, ali so bili kraji ob mejnih prehodih v večji nevarnosti? Se spomniš kakšnega dogodka iz tvoje bližine?

R: *Ja, vsekakor. V Rigoncah je leta 1991 padel Jernej Molan, pripadnik teritorialne obrambe. Njemu v čast je postavljen spomenik, ki nas opozarja, da ne smemo pozabiti tistih, ki so s svojimi življenji obranili Slovenijo in nam omogočili življenje v svobodi.*

G: Dedi, kaj bi sporočil nam, mlajšim rodovom?

R: *Upam, da vam nikoli ne bo treba živeti v strahu, v nevarnosti. Ne smemo pa pozabiti na vse tiste, ki so kadarkoli v zgodovini dali svoje življenje za svobodni prostor pod soncem, kajti ti ljudje so imeli veliko srce in veliko hrabrosti.*

G: Dedi, hvala za pogovor. Tvoje besede bom pomnila in sedaj še z večjo mero bila hvaležna vsem tistim, ki so kdaj koli delali za dobro vseh in za ta dejanja celo plačali s svojim življenjem.

R: *Vem, da boš. Poišči še kakšno zapisano zgodbo na spletu in mi jo naslednjič preberi.*

G: Velja.

OSVOBODITEV SLOVENIJE IN OSVOBODILNA VOJNA (intervju)

Intervju o osvobodilni vojni za Slovenijo s Francem Preskarjem, ki je bil med osamosvojitveno vojno star 18 let.

Foto: Franc Preskar

LEGENDA:

VPRAŠANJA

ODGOVORI

Ali ste si želeli osamosvojitev Slovenije?

Da.

Česa ste se najbolj veselili ob osamosvojitvi?

Da bomo imeli svojo državo, svojo zastavo in sprememb, ki bodo izboljšale stanje države.

Ali ste sodelovali v osamosvojitveni vojni?

Ne, bil sem še v srednji šoli.

Kje ste bivali?

Doma, v Ješovcu pri Kozjem.

Ali mi lahko opišete način življenja v obdobju osamosvajanja Slovenije in poveste tudi svoje občutke tiste dni?

Veliko smo med seboj razpravljali o tej temi, spremljali poročila na televiziji, radiu. Povedali so nam, da se naj izogibamo poznemu večernemu gibanju v okolici kraja in da če nas pripadniki slovenskih enot med vožnjo ustavijo, moramo nujno ustaviti in povedati, kdo smo.

Kaj se je dogajalo v vaši okolici v obdobju osamosvajanja Slovenije?

V naši okolici se ni dogajalo nič posebnega, približno 15 kilometrov stran pa so enote slovenske obrambe pripravljale zasedo v primeru prihoda vojakov JLA. Včasih sem opazil tudi kakšen helikopter, ki je letel mimo.

Kako ste preživljali dneve?

Bilo je napeto, ker nismo vedeli, kaj nas v prihodnosti čaka. Vseeno sem še normalno opravljal svoje obveznosti v šoli.

Poznate koga, ki je bil žrtev vojne?

Ne, na srečo ne.

Vas je bilo strah?

Včasih – takrat se še nismo zavedali, kaj vse se nam lahko zgodi v primeru, če bi se dogajanje kasneje poslabšalo npr. da bi nas JLA napadla z vso svojo močjo.

Ste se veselili konca osamosvojitvene vojne?

Da, komaj smo čakali na konec. Veseli smo bili svoje države in novih pozitivnih sprememb.

Foto: Miha Preskar

Intervju sestavil učenec 9. razreda osnovne šole Lesično Miha Preskar kot raziskovalno nalogo na temo Osamosvajanje Slovenije in osamosvojitvena vojna.

INTERVJU Z BIVŠO UČITELJICO OSNOVNE ŠOLE LESIČNO

Sem Ana Ploštajner in hodim v 9. razred. Z **Martino Kovačič**, nekdanjo učiteljico zgodovine in geografije, ki je poučevala na tej šoli, sem naredila intervju.

Ali mi lahko opišete način življenja v času osamosvajanja Slovenije in opišete tudi svoje občutke tiste dni?

Spremljali smo dogajanja v Beogradu, ko so potekali dogovori o razvoju Jugoslavije po Titovi smrti. Prepričani smo bili, da je Tito nenadomestljiva osebnost, saj je predstavljal v Jugoslaviji močno osebnost, v katero smo bili državljani prepričani. Po njegovi smrti se je začela enotnost narodov krhati, potekali so različni dogovori med politiki, ki niso našli skupnega jezika. Jugoslavija je bila večnacionalna država, v kateri narodi niso bili več enakopravni. Premoč so pridobili Srbi in Jugoslovanska ljudska armada. Po razglasitvi samostojne države se je začela desetdnevna vojna. Bili smo nepravilno obveščeni, živeli v strahu, padle so tudi prve žrtve, gledali v nebo, kjer so letala vojaška letala. Opravljali smo vsakodnevna dela, vmes pa redno spremljali Kacinove novinarske konference. Dejal je: »Vse smo preživeli, še to bomo.« In res smo, dobili smo samostojno državo.

Ali ste sodelovali v osamosvojitveni vojne?

Ne.

Kje ste bivali?

Bivali smo kar doma.

Vas je bilo kaj strah?

Ja, zelo, ker zaradi vojne nihče ni vedel kako in kdaj se bo končala.

Ali ste si želeli osamosvojive Slovenije in česa ste se pri tem veselili?

Da, veselili smo se samostojnosti in svobode.

Ste zadovoljni z današnjo samostojno državo?

Da, vendar ne povsem, kajti enotnost Slovencev, ki je bila ob plebiscitu, je postala zgodovina, Slovenci pa so ostali preveč razdeljen narod. Morali bi bolj prisluhniti drug drugemu, upoštevati mnenja, pa četudi so različna. Živimo v demokratični državi in vsak ima pravico povedati svoje mnenje.

OČE PRIPOVEDUJE O OSAMOSVAJANJU SLOVENIJE IN SPREMLJAJOČIH DOGODKIH

Jure Kozmus

Sem Jure Kozmus, devetošolec OŠ Lesično, in danes bom intervjuval svojega očeta, dr. Petra Kozmusa, o njegovem življenju med slovensko osamosvojitveno vojno.

dr. Peter Kozmus

Ali mi lahko opišeš način življenja v obdobju osamosvajanja SLO?

Takrat so bili drugačni časi. Nismo imeli interneta ali mobilnih telefonov. Novice smo spremljali preko radiov in televizije. Živeli smo mirno, zadovoljno.

Koliko so ti bila znana stališča Slovenije za odcepitev?

Po poročilih smo prejemali informacije, da nas Slovence življenje v skupni državi Jugoslaviji ovira in da bi se bolje in hitreje razvijali, če bi bili samostojni in bi sami odločali o naši prihodnosti.

Koliko pa si bil star takrat?

Takrat sem imel 13 let in sem bil premlad za vpoklic v vojsko, zato sem morda vse skupaj lažje sprejemal.

Pa si si takrat želel iti v vojno?

Ne nisem si želel, ker sem takrat imel v glavi zgodbe svojega dedka, ki mi je pripovedoval, koliko gorja lahko prinesejo vojne.

Ali mi lahko opišeš večje dogodke, ki so vas takrat pretresli, ste morda bili priča vojni?

Takrat sem živel v vasi Paneče, ki je v dolini pod hribom Lisca. V prvih dneh vojne so napovedovali, da bodo sovražna letala bombardirala oddajnik na Lisci. Nekatere naše sosede je skrbelo, da bi lahko zaradi bližine, določeno škodo utrpela tudi naša vas. Zato je bilo v tistem času doma čutiti napetost.

Ali so se ljudje v tvoji okolici bali vojne?

Nekateri bolj, drugi manj. Spomnim se sosede, ki si je v gozd znosila veliko živeža in se pripravila za beg iz vasi, če bi prišli vojaki. Dejala je da je to najbolj varen načrt in da so podobno reagirali tudi nekateri v 2. sv. vojni.

Pa je do bombardiranja prišlo?

Na srečo ne in zato smo bili še toliko bolj veseli, da je bilo vojne hitro konec.

Kako ste preživljali dneve v času desetdnevne vojne?
Dneve smo poskušali preživljati čim bolj normalno. Glede na to, da so to bili poletni meseci in da sem s starši bival na kmetiji, smo v tistem času kosili travo, sušili seno in skrbeli za živino, ki smo jo imeli na kmetiji.

Ali si si takrat želel, da bi se Slovenija osamosvojila?
Mislim, da sem bil takrat še premlad, da bi poznal prave razloge za osamosvojitev.

Kaj pa tvoji starši?
Ja, vsi ljudje, ki sem jih poznal so takrat govorili, da je nujno, da se Slovenija osamosvoji, če želimo nekoč biti tako napredni kot Avstrijci, Nemci, Švicarji …

Iskrena hvala za tvoj čas in odgovore.
Tudi meni je bilo v veselje.

Intervju o osamosvojitvi Slovenije

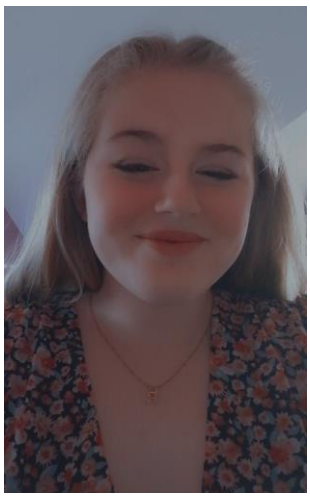

Fotografaija 1: Renee Leigh Cornelly

Ali veste, kdaj je Slovenija zapustila Jugoslavijo?

Mislim, da je bilo uradno 25. junija 1991.

Kdaj in kje ste izvedeli za osamosvojitev Slovenije?

Ne spomnim se, kdaj, a verjetno sem večino informacij našel iz časopisov, televizijskih oddaj in interneta, ko smo se preselili sem.

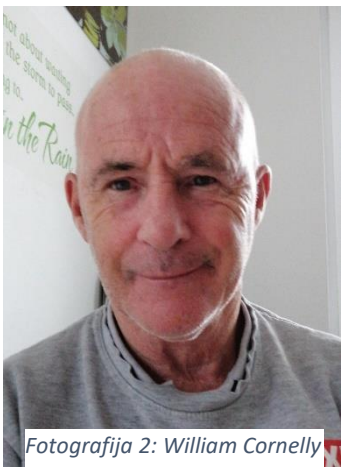

Fotografija 2: William Cornelly

Ali veste, če je bila vojna, med osamosvojitvijo?

Da, jugoslovanska vojska je za nekaj časa posegla v Slovenijo.

Kako dolgo je trajalo?

10 dni in zato 10-dnevna vojna.

Kje ste izvedeli dejstvo, da je Slovenija zapuščala Jugoslavijo in se osamosvajala?

No, na britanski televiziji sem okoli leta 1989 videl, da je imela Jugoslavija težave. Za Jugoslavijo sem vedel, saj so nekateri moji prijatelji in družina tja hodili na počitnice, na Hrvaško. Sredi osemdesetih let je v novicah pisalo, da bo predsedstvo iz kolektivnih držav imelo težavo po smrti Tita, kar se je izkazalo za resnico.

Kaj ste vedeli o tem času oz. kaj trenutno veste? Kdaj je bilo? Kako se je začelo?

O Sloveniji nismo slišali ali brali v novicah. Verjetno zaradi svoje velikosti - majhnosti. V novicah je v bistvu samo, da je Slobodan Milošević poskušal pridobiti absolutno oblast nad vso Jugoslavijo, kar je privedlo do tega, da so se nekatere države uprle. Slovenija je bila ena izmed njih.

Ali veste še kaj o tem času?

Vedel sem, da je Hrvaška ena od držav, ki se je želela ločiti od Jugoslavije. Mnogo let kasneje sem ugotovil, da je bila Slovenija vpletena v 10-dnevno vojno, da bi si omogočila neodvisnost.

Renee Leigh Cornelly

Življenje v času osamosvajanja Slovenije – intervju

Sem Ana Volavšek, devetošolka in pri predmetu zgodovine smo za raziskovalno delo morali narediti intervju s sorodnikom, ki je doživel dogodke iz časa osamosvajanja RS in osamosvojitvene vojne.

Intervjuvala sem svojega očeta, ki se spominja dogodkov iz časa osamosvajanja Slovenije.

Ali mi lahko opišete način življenja v obdobju osamosvajanja SLO in poveste tudi svoje občutke tiste dni?

Način življenja se zame v tistem času ni kaj preveč spremenil. Imel sem počitnice in takrat sem začel voziti v avto šoli, kjer smo kasneje vožnje prekinili zaradi raznih ovir. Takrat sem bil srednješolec in zaradi teh dogodkov nam je zaradi varnosti odpadel maturantski izlet.

Kako ste se vi počutili v tem času, ko ste slišali in brali o teh dogodkih?

Bil sem precej živčen ter redno spremljal vse novice.

Kaj se je dogajalo v vaši okolici v obdobju osamosvajanja SLO?

25. 6. smo vsi proslavljali in bili veseli, saj je Slovenija postala samostojna republika. Naslednji dan pa smo že spremljali novice, kako so vojaki JLA (jugoslovanska ljudska armada) začeli vršiti teror nad naše ozemlje. Najbolj se spomnim letalskih napadov na Boč.

Ali ste sodelovali v osamosvojitveni vojni?

Ne, sodelovati nisem mogel, ker še nisem imel 18. let.

Kje ste bivali?

Takrat sem živel v domači hiši v Lesičnem.

Če bi na primer bili polnoletni, bi odšli v vojsko?

Da, če bi bil polnoleten bi odšel prostovoljno v TO (teritorialna obramba).

Vas je bilo kaj strah?

Ne, saj sem verjel, da bomo zaustavili JLA in ker je bila želja po neodvisnosti močnejša od strahu.

Kako ste preživljali dneve?

Dneve smo preživljali doma in v bližnji okolici doma. Veliko smo spremljali novice po radiu in televiziji. Takrat na primer nismo ravno zahajali v Celje, saj so bile tam v večjih ulicah postavljene protitankovske ovire.

Ali ste si želeli osamosvojitev SLO? Česa ste se najbolj veselili ob osamosvojitvi?

Da, seveda sem si želel osamosvojitve, saj bi tako postali neodvisni od takratne Jugoslavije. Zadnja leta je bila v bivši Jugoslaviji velika inflacija (upadanje kupne moči denarja), zaradi česar je bilo življenje težje. Najbolj sem se veselil, da se prekinejo denarni tokovi v Beograd, da dobimo svojo valuto ter da se za Slovenijo začne novo poglavje.

Zakaj v Beograd?

Ker je bil Beograd takrat glavno mesto Jugoslavije in je bil ves tok denarja usmerjen tja.

Katero valuto ste dobili po osamosvojitvi Slovenije?

Najprej smo Jugoslovanske dinarje zamenjali za začasni denar tako imenovan bon, potem pa smo dobili svojo valuto slovenski tolar.

Lahko primerjate življenje danes in življenje v času osamosvajanja Slovenije?

Življenje takrat je bilo precej drugačno. Informacije se niso širile tako hitro kot danes, saj takrat še ni bilo interneta in mobilnih telefonov. V tistem času se je zaprlo veliko tovarn, ki so imele potencialne kupce na ozemlju bivše Jugoslavije. Za nekaj časa se je tudi prekinilo kakršnokoli sodelovanje z bivšo Jugoslavijo, kar za dandanes to ne velja več.

Iz tega intervjuja lahko vidimo, da se pričevanje ne razlikuje od zgodovinskih dejstev, vendar so bili občutki vsakega človeka in način življenja v tistem času drugačni.

RAZISKOVALNO DELO

Foto 1: Valerija Senica

Pri učnih urah zgodovine smo se učili o razpadu Jugoslavije in rojstvu nove države – Slovenije. Na to temo smo dobili raziskovalno delo. Ustvariti smo morali intervju, kjer povprašamo osebo o življenju v času osamosvojitvene vojne. Jaz sem se odločila, da ta vprašanja zastavim svojemu očetu. Razglabljala sva o življenju, navadah, občutkih in še o marsičem. Ker je intervjuvanec moj oče, se v intervjuju tikava. Uživajte!

Legenda:
Izpraševalka: Valerija (V)
Intervjuvanec: Anton (A)

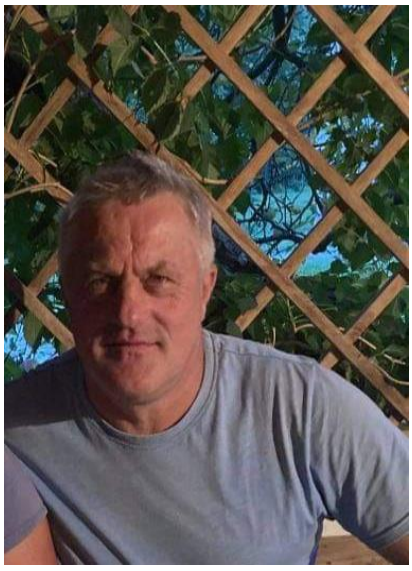

Foto 2: Anton Senica

V: Najprej hvala, ker boš odgovarjal na moja vprašanja. Za začetek bi me zanimalo, kakšno je bilo življenju v času osamosvajanja Slovenije?

A: *Življenje je bilo predvsem bolj preprosto, nismo imeli toliko tehnologije kot je imamo danes. Če si imel mehanizacijo, kot so recimo kosilnice, zgrabljalniki, obračalniki, si imel veliko. Veliko bogastvo je bilo tudi, če si imel poln hlev krav. Mleko smo oddajali in za njega smo bili plačani po kvaliteti.*

V: Kaj pa vam je kot družini poleg oddaje mleka še prinašalo dobiček?

A: *Definitivno žaga, ki je služila kot dopolnilna dejavnost. Skorajda nemogoče bi bilo živeti brez nje.*

V: Za koga pa je šel ta les in kam? Kdo je bil sploh delavec na žagi?

A: *Les je šel večinoma v gradnjo poslopij – največkrat hiš stare gradnje v Zagorju in po širšem Kozjanskem. Prodajali in vozili smo ga tudi v tujino, največ na Hrvaško. Delavec? Takrat se je temu reklo žagmoštar. Na naši žagi je bil to moj ata.*

V: Ste mu kdaj pomagali?

A: *Velikokrat. Pri kakšnih težjih in nevarnejših opravilih je delal sam.*

V: Kaj pa se je dogajalo v vaši okolici v času osamosvojitvene vojne?

A: *Ni bilo večjih posebnosti. Moške so vpoklicevali v vojsko in na urjenje, da so potem kot vojaki odšli na obrambo za Slovenijo.*

V: Si bil tudi ti vpoklican v vojsko?

A: *Ne, bil pa sem poveljnik civilne zaščite v krajevni skupnosti Zagorje.*

V: Kaj pa prej? Si bil kdaj prej vpoklican k vojakom?

A: *Ja, aprila leta 1984 so me poklicali v Maribor, do februarja, 1985. leta.*

V: To je bilo še pred osamosvojitvijo? Kako to, da si bil vpoklican?

A: *Zato, da smo bili v pripravljenosti v primeru izbruha vojne.*

V: Torej predvidevam, da si bil v času osamosvojitvene vojne doma. Drži?

A: *Je tako, sicer pa smo morali biti vedno v pripravljenosti v primeru, da bi morali zavarovati kakšna poslopja, kot na primer vodovod, elektrotransformatorje pa tudi živali in ostale krajane. Saj nikoli nisi vedel, kdaj te lahko preseneti sovražnik čez mejo.*

V: Dolgčas vam torej ni bilo nikoli.

A: *Vsekakor ne. Če sam nisi videl dela, so ti ga pa pokazali* ☺ .

V: Kako ste se počutili v tem vojnem času?

A: *Predvsem zelo zaskrbljeni in ob enem smo se počutili vedno v nevarnosti.*

V: Zakaj v nevarnosti? Mi lahko malo bolj podrobno razložiš?

A: *V nevarnosti predvsem zato, ker je bil velik upor na Obsoteljskem območju, ki pa je zelo blizu nas - Kozjanskega.*

V: Pa je bila kdaj kakšna vas v razsulu zaradi sovražnikov, ki so prečkali mejo?

A: *Ne, redkokdaj oziroma skoraj nikoli jim ni uspelo povzročiti škode.*

V: Je je bilo orožja veliko? In če da, kje so ga shranjevali?

A: *Seveda so imeli veliko orožja. Glavno skladišče orožja in municije so imeli v Vrenski gorci v bližini Buč v kletnih prostorih družine Senica.*

V: Zakaj ravno tam?

A: *Zato, ker je bila lega skladišča ravno pravšnja - v bližini meje, da je bila hitro dostopna slovenski vojski.*

V: Zanimivo! Najlepša hvala za tvoje odgovore. Bilo mi je v veselje!

Tako, pa sem pripeljala intervju do konca. Upam, da ste izvedeli kaj novega. V intervjuju sva se z očetom poskušala osredotočiti na območje Zagorja z širšo okolico in vam predstaviti življenje tukajšnjih ljudi. Po mojem mnenju se pričevanje mojega očeta, ne razlikuje drastično od zgodovinskih dejstev, se pa zagotovo najde kakšna razlika. Menim tudi, da bi se moralo več mladih ljudi poučiti o zgodovini Slovenije, ali pa se vsaj poučiti o zgodovini na območju, v katerem živimo. Raziskovalna naloga mi je bila zelo všeč.

SLOVENIJA, RADI TE IMAMO

DOMOVINA, RADA TE IMAM!

Ko izgovorim besedo domovina, se mi vedno naježi koža in spreleti me občutek ponosa, pripadnosti. Slovenija, moja domovina, v sebi skriva toliko čarov, da se vsakič znova čudim.

Prečudovita narava, gostoljubni ljudje, hribi, gore, morje, vse to so biseri, ki jo krasijo. Poleg tega pa pravijo, da nam je domovina druga mama in jaz se s tem strinjam. V svoji državi se počutim varno, toda vem, da mnogi ljudje tega občutka še nikoli niso doživeli.

Enotnost je vrlina, ki dandanes ni več v ospredju, toliko let nazaj pa je bila najpomembnejša.

Živim v državi, ki so jo začeli ustvarjati pošteni ljudje in to rada večkrat ponosno povem.

Tudi kultura ima poseben družben in zgodovinski pomen, saj smo se po njeni, in zaslugi skupnega jezika – slovenščine, izoblikovali in ostali kot narod.

Zanimivo je tudi to, da je Slovenija ena redkih, če ne edina država na svetu, ki ima dan kulture za državni praznik.

Moja domovina se imenuje tudi zelena dežela, saj je po veliki večini obdana z zdravimi, zelenimi in nepoškodovanimi gozdovi. Vsa ta zelena barva sprosti moje misli. Rečem lahko, da mi je neznansko všeč, da znamo Slovenci poskrbeti za naravo in samo od daleč opazujemo zavarovane dele ter jo s tem ohranjamo mlado. Mene osebno vedno znova prevzame severozahodni del oz. naš Triglavski narodni park.

Marsikdo jo poimenuje tudi dežela športa, saj smo Slovenci uspešni na veliko športnih področjih, pri čemer dosegamo izjemne rezultate v tujini.

S ponosom bom predstavila svojo domovino – kjerkoli, kadarkoli in komurkoli, saj jo imam zares rada in bo ostala del mene, kamorkoli me bo že ponesla pot.

Slovenija – tako majhna, a vendar tako lepa – edinstvena si!

Gaja Cerar, 9. a

DRŽAVA, MOJA VEČNA

Kmalu 30 let bo minilo,
odkar Slovenija se je osamosvojila
in si naslov samostojna in
neodvisna država pridobila.

Ljudje smo lahko srečni,
da živimo v tako lepi državi
večni.

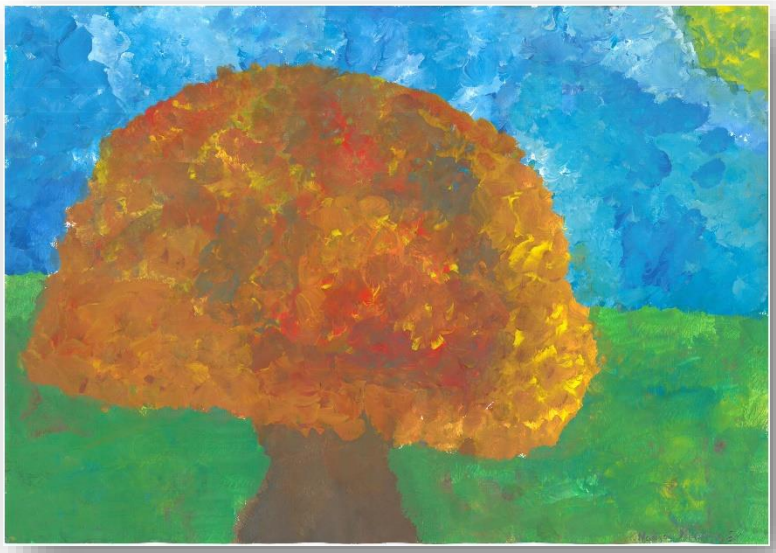

Kdo ve, ali bo večna?
Nihče od nas.
Vemo pa le to,
da je zdaj prekrasna,
je kot nekakšna ogromna vas.

Razumemo se vsi,
upam, da se bomo do konca naših dni.

Živim v okolju,
kjer smo obdani z naravo
in imamo streho nad glavo.

Srečni smo lahko,
da v taki državi prebivamo.

Nika Senica, 9. a

PESNIKI ČETRTOŠOLCI O SLOVENIJI

Slovenija, dežela lepa,
ti si domovina moja,
tega vsak se naj zaveda
in jo res skrbno pogleda.

Rada gledam gore, griče,
morje, reke in ravnice,
če potujem do Pirana,
meni si zelo poznana.

Ko po svetu bom hodila,
vedno se bom še vrnila,
tu lepo je in udobno,
tu počutim se svobodno.

To si še želim na svetu,
da v deželi tej bilo,
skupaj vsem
bi res lepo.

Neža Ploštajner, 4. a

Jaz mislim,
da prelep je ta svet,
z gozdovi in polji ves je odet.

Slovenija, ti si zelena dežela,
domovina gozdov, rož in travnikov,
potokov, rek in morja.

Kamor koli bom šla,
se bom nate spomnila.
Tvoj rojstni dan zame bo vedno
poznan,
ker rada te imam.

Alja Zidar, 4. a

Slovenija moja,
tukaj smo doma,
mi imamo te radi do neba.
Pomeniš nam veliko iz srca.

Skupaj bomo zmogli,
saj mi zmoremo vse,
jokamo in veselimo se.

Smo ti zvesti in
obljubimo ti,
da bomo skupaj premagali vse.

Vse najlepše in najboljše
za tvoj 30. rojstni dan!

Larisa Potočnik, 4. a

Slovenija,
ti si moja dežela,
ti si lepa in edina!

Ljudje tukaj živimo
in se za obstanek borimo,
sedaj vsak dan pazimo že,
da se okužimo ne.

Upam,
da kmalu bo kot nekoč,
da sreča in zdravje nam dajeta moč.

Andraž Pintar, 4. a

Bil sem na Kozjanskem,
šel sem na potep,
videl sem gozdove,
sorte vseh dreves.

Videl sem živali,
z njimi se igral,
rožice pobiral,
šopek lep nabral.

Šel sem na podsredški grad,
videl sem zaklad,
v njem cekini so bili,
postal sem res bogat.

Oskar Polšak, 4. a

Slovenija,
lepo in čisto naravo imaš.
Čudovita polja, reke in gore.
Mi in živali smo lahko srečni,
ker živimo tukaj.

Slovenija,
pridne kmete imaš,
ki po cele dneve skrbijo zate.

Ti si moja domovina,
krasna in fina.
Tukaj lepo živimo
in se tvojih 30 let veselimo.

Lovro Zalokar, 4. a

V Lesičnem na Klakah sem doma,
obdaja me lepa pokrajina.
Polna je gozdov, travnikov in ptic.
Najbližje mesto pa je Celje,
ki izpolni ti vse želje.

Luka Čepin, 4. a

Slovenija,
ostani lepa,
ostani naš dom,
z gozdovi posuta,
z gorami obdana
in s soncem obsijana.

Obilne lepote so tvoje,
ki malo so tudi moje,
ko s kolesom se vozim po kozjanskih gričih,
ko po Blejskem jezeru plujem v čolniču,
ko v morju čofotam med ribami…

Slovenija, rad te imam!

Enej Kozole, 4. a

ENO IN EDINO – MOJE ZAGORJE

Zagorje, moj domači kraj, je vas, ki leži v mogočnem objemu Pohorja, kamor se zatečem po bistre misli. Biti del tako lepe narave, je prekrasno.

Ko gledaš v daljavo, ti misli odtavajo daleč proč. Proč od vseh problemov.

Gozd, ki obdaja prekrasno vas Zagorje, je del nas – Zagorjanov, saj obdelujemo zemljo s srcem in dušo.

Velikokrat nam ni lahko, vendar vedno znova pokažemo enotnost. Središče Zagorja s cerkvijo Marije Pomočnice je glavna atrakcija, s katero smo si v letu 2018 pridobili naziv najlepšega vaškega jedra v Sloveniji.

Ko odidem v naravo, najraje zaidem v Lurško jamo. Ta je spodmol s svetiščem in izvirom zdravilne vode. Če je voda res zdravilna, presodite sami, jaz pa pravim, da gotovo je.

V tem prazničnem času od nas gotovo ne boste odšli lačni ali žejni. Kulinarika, ki je nekaj čisto posebnega in hkrati tradicionalnega, je meni zelo ljuba.

V Zagorju živim že od rojstva. Moj dom, naš mali raj, se razprostira na triindvajsetih hektarjih. Raj na Zemlji, vam povem!

Zagorki potok, ki že vrsto let šumi po dolini Zagorja, je pravi biser narave. Ne zmoremo si predstavljati življenja brez njega. V preteklosti je potok poganjal Senicatovo žago – žago mojega starega očeta. Takrat je bila to največja obrt. Sedaj naša žaga spada v spominski park, na kar smo zelo ponosni.

Odraščati v takem okolju so lahko sanje marsikoga. Vračati se v rojstni kraj je najlepša stvar, in če me pot ponese v tuje kraje, se bom vedno rada vračala nazaj. Nazaj v moje Zagorje.

Valerija Senica, 9. a

BISTRICA

O, Bistrica sijoča,

čista solza si Kozjanskega.

Ti včasih sihajoča

dolino si izdolbljala.

Oh, ti bistra Bistrica.

Oh, ti moja ribica.

Zdaj si onesnažena

in zato zasovražena.

Jure Kozmus, 9. a

KORONAVIRUS, KORONAVIRUS, KORONAVIRUS ...

KORONAVIRUS

Na svet prišel je k nam,
čisto tiho kot pajčolan.
Začele so se govorice:
»Kdaj bomo prišli do resnice?«

Je Evropo, Ameriko in Afriko zavzel,
sedaj zares je vse imel.
Povsod, kamor pride,
čisto nič mu ne uide.

Do sedaj ni nič pomagalo.
Ga bo vsaj cepivo odgnalo?

Aljaž Čepin, 6.r

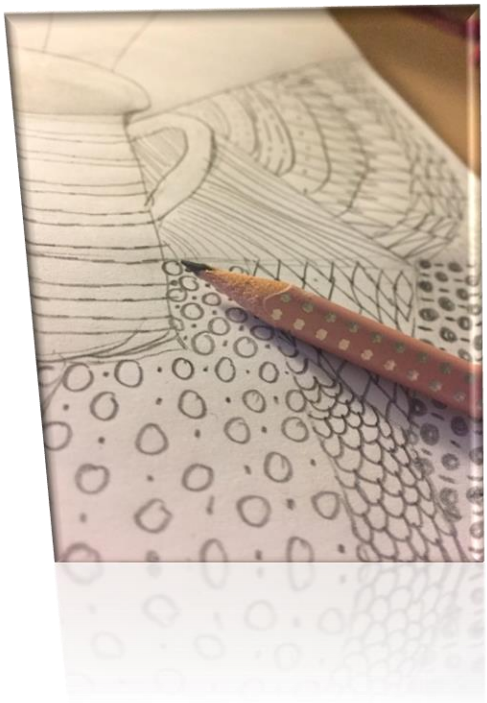

KORONAVIRUS

Koronavirus je mora za vse nas,
maske in razkužila so prišla v ta čas.
Vsi moramo ostati doma,
da nas ne porazi do dna.

Šola na daljavo poteka,
medtem pa očka po hiši pometa.
Videokonference imamo vsi,
od sedenja nas že vse boli.

Jaz si trenutno želim,
da prijatelje nazaj dobim,
da bi skupaj šli na sladoled,
a poglej, kakšen je zdaj svet!

Potresi in covid delata zmešnjavo.
Zdravstvene pomoči je premalo.
Upam, da se vse to kmalu umiri,
da covid premagamo vsi!

Manca Senica, 6. a

KAJ JE SVOBODA?

Svoboda je kot ptica, ki po nebu plava,
kot dete, ki pri mami spava.
Kot žar v veselih otroških očeh,
kot skrita želja v tihih majskih nočeh.

Svoboden si, ko duša je odprta,
ko ni od žalosti zatrta.
Ko ni omejitev, nobenih pravil,
ko veš, da srečo v srce si dobil.

Klara Šergon, 8. a

INTERVJU

BLEDOLIČNA VSILJIVKA IN SKRIVNOSTNI VIRUS

Urška Bratož, ožja sorodnica, je raziskovalka na področju zgodovine na ZRS Koper. Diplomirala je leta 2005 iz kulturnih študijev in antropologije na na temo možnosti metodološkega prepletanja antropologije z zgodovinopisjem.

Raziskuje predvsem na področjih socialne zgodovine, zgodovine vsakdanjega življenja, medicine in zdravja. Je avtorica knjige Bledolična vsiljivka z Vzhoda – kolera v severozahodni Istri.

Prav tako so njeno področje raziskovanja epidemične bolezni, kar je danes aktualna tema.

V tem intervjuju se bova najprej dotaknili njene zanimive knjige, rdeča nit pogovora pa bodo epidemije: podobnosti, razlike in opis posamezne.

Urška Bratož

Omenila sem že, s katerimi področji zgodovine se ukvarjaš. Zanima pa me, kaj je tvoje poglavitno delo.

Raziskovalno se ukvarjam predvsem z zgodovino bolezni, pri čemer me še posebej zanimajo nalezljive oziroma epidemične, z zgodovino medicine (torej kako je na bolezni odgovarjala znanost preteklega časa), ampak tudi z zgodovino odnosa do zdravja in bolezni nasploh.

Pred štirimi leti je izšla tvoja knjiga Bledolična vsiljivka z Vzhoda. Knjiga govori o poteku epidemije kolere v severozahodni Istri med letoma 1830 in 1890. Je bogata pripovedna monografija, ki prinaša nove poglede na našo preteklost. Kaj je glavna tema tvoje knjige? Čemu se najbolj posveča?

V knjigi sem skušala zajeti pojavljanje kolere v Istri – ta bolezen je razsajala večkrat v 19. stoletju, pri tem pa sem bila pozorna na to, kako obsežne so bile epidemije v tem prostoru (število obolelih, umrlih v posameznih krajih), kako se je bolezen širila, še bolj pa me je zanimalo, kako so si ljudje kolero razlagali, saj sprva niso vedeli, kaj jo povzroča, kako so se proti njej borili in kaj je spremenila v takratni družbi.

Tema tvoje knjige je danes ponovno zelo aktualna. Mnogi želijo primerjanja med novo virusno epidemijo in tisto v Istri pred približno 190 leti. Pa me zanima, kaj je glavna značilnost kolere.

Za kolero je značilno, da se prenaša z okuženo vodo, hrano, umazanimi rokami ipd., saj gre za črevesno bakterijsko bolezen (bakterija se v črevesju razmnoži in potem širi preko izločkov). Danes je ozdravljiva, v 19. stoletju pa še ni bila; predvsem je prizadela ljudi, ki so živeli v slabih bivanjskih pogojih, poleg tega pa večina mest tedaj še ni imela vodovodne ali kanalizacijske napeljave, kar je seveda olajšalo prenos kolere.

V čem pa se epidemija kolere razlikuje od aktualne?

Razlika je morda še največja v načinu njenega prenosa, ki ni tak kot pri boleznih dihal (preko izdihanega zraka …), kakršnega vidimo denimo tudi pri covidu ali gripi. Pa tudi to, da so simptomi pri koleri tako izraziti, da jih je nemogoče spregledati (bruhanje, huda diareja, dehidracija …), medtem ko imamo pri covidu veliko primerov bolnikov brez simptomov. Ne nazadnje pa je bil delež umrljivosti (% bolnikov, ki so umrli) pri koleri veliko višji – okrog 40 % – za razliko od covida, kjer mislim, da redko presega 2 %. Je pa res, da danes, ko imamo letala in avtomobile, povzročitelji bolezni – virusi in bakterije – veliko hitreje premagujejo dolge razdalje, medtem ko so nekoč 'potovali' kvečjemu z vlakom ali parnikom.

Kaj je največja podobnost?

Zelo podobni so odzivi ljudi – epidemija res, ne glede na to, za kakšno bolezen gre – povzroči podobne kolektivne odzive (npr. strah, paniko …). Predvsem so take reakcije značilne za nove, nepoznane bolezni – v 19. stoletju je bila to kolera, v sodobnem času pa vsekakor covid. Zato preteče nekaj časa, preden se družba 'nauči', kako učinkovito reagirati ob taki epidemiji. No, mene sicer najbolj preseneča podoben odnos ljudi do znanosti – če smo se včasih čudili nezaupanju ljudi do zdravnikov v 19. stoletju zaradi nepoučenosti in tudi nepismenosti ljudi, zdaj srečujemo precej podobno nezaupanje in odklanjanje znanstvenih spoznanj, čeprav je znanost napredovala in je pretok znanja veliko večji kot v preteklosti …

Pogosto ljudje, kar seveda ni čudno, vidimo v epidemijah zgolj slabosti. Ko smo bili še v karanteni, pa smo vseeno našli tudi nekaj prednosti (npr. živimo bolj preprosto, smo bolj varčni, več časa preživimo z družinami …). Je bilo za v času kolere živeče ljudi tudi kaj prednosti? So tudi oni bili v izolaciji in na kakšen način?

Mislim, da ljudje tistega časa niso videli veliko prednosti [smeh]. Podobno kot sedaj, je bilo tudi takrat veliko kršitev obstoječih ukrepov; ljudje so včasih zaradi strahu pred izgubo ekonomske varnosti svoje zdravje postavili na stranski tir … Okužene so izolirali na domu ali v pomožnih bolnišnicah, včasih so pred hiše postavili straže, ki so preprečevale nenujne stike z okuženo družino, stanovanja z bolniki pa so jasno označili z napisom. Zaprli so sicer tudi šole (brez šolanja na daljavo [smeh]), vendar ne za toliko časa, kot sedaj. Tako dolgotrajne vsesplošne karantene, kot smo jo imeli med trenutno epidemijo, pravzaprav ni bilo. Niso povsem ustavili življenja mest niti gibanja oziroma prehajanja meja, ker so se zavedali, da bi to povzročilo še večjo krizo – ekonomsko. In ta bi imela lahko še hujše posledice kot zdravstvena. So pa seveda, podobno kot danes, veljala določena pravila.

Za konec pa bi se posvetili še povezavi obeh epidemij s koristjo. Torej, sprašujem te, če imamo danes ljudje po tvojem mnenju kakšne izkušnje in s tem

prednosti v povezavi s tem, kako so takrat preboleli kolero in kako naj bi danes prišli do konca krizi. Se lahko zgledujemo po takratni krizi?

Za primere lahko najbrž vzamemo predvsem posledice, ki jih take epidemije prinesejo, npr. gospodarske krize, družbena neenakost, in preučimo dobre načine soočanja z njimi. Pa tudi to lekcijo lahko dobimo, da je vedno najbolje preprečevati in pravočasno ukrepati oziroma da je pomembno hitro in organizirano odzivanje.

Zaradi preteklih zdravstvenih kriz, vključno s kolero, pa je ne nazadnje napredovala tudi znanost; zdravniki so bolezni raziskovali in naposled smo lahko prišli do poznavanja bolezni, kakršnega imamo danes.

Lahko primerjaš konec epidemije kolere in iznajdbo cepiva proti covidu? So problem kolere rešili prej oz. so prej ali kasneje našli rešitev, ki je preprečila širjenje?

Zavedati se moramo, da imamo danes veliko srečo. Cepivo so iznašli v izjemno kratkem času, praktično takoj po izbruhu pandemije so identificirali virusnega povzročitelja in ga začeli preučevati. Medicinska znanost je od časa kolere izjemno napredovala – v prvi polovici 19. stoletja, ko se je kolera začela pojavljati v Evropi, sploh še niso vedeli za bakterije, kaj šele za tisto, ki povzroča kolero. Posledično tudi razkuževanja ni bilo. Povsem nejasne so še bile predstave o tem, kako bolezni nastanejo in kako se prenašajo, celo to je bilo pod vprašajem, ali je kolera sploh nalezljiva. Tako je preteklo kar pol stoletja, preden je nemški zdravnik Koch ugotovil, da kolero povzroča bacil 'vibrio cholerae'. Čeprav učinkovitega zdravljenja (ali preventivnega sredstva) niti ob zadnji epidemiji še ni bilo, pa so takrat ugotovili, da je bolezen mogoče učinkovito preprečiti z dosledno higieno.

Prosim, samo še zaključi s spodbudno mislijo za bralce.

Pozitivno in optimistično glejte v prihodnost – take ali drugačne krize slej ko prej minejo!

Hvala za sodelovanje v zanimivem pogovoru. Verjamem, da so bralci s tvojim znanjem in s pomočjo podatkov tvojega raziskovanja izvedeli veliko novega o privlačni in aktualni temi.

Še naprej ti želim veliko uspeha pri raziskovanju in upam, da bom kmalu s tabo lahko opravila še kakšen intervju.

Hvala, z veseljem.

Klara Šergon, 8. a

SPOMINJAMO SE LETA 2020

LETO 2020

Leto spet je naokrog,
z njim veliko veselja in lepih dni,
a zadnji meseci so bili temni
in prazni.

Če smo v začetku se lepo imeli,
smo se kasneje zaprli,
ker korona je med nas prišla
in nam veselje preprečila.

Julijan Dvoršak, 7. a

LETO 2020 – PRELOMNO OBDOBJE ČLOVEŠTVA

Leto se je začelo kot vsako do tedaj,

nič posebnega si nismo predstavljali zanj.

Kaj kmalu avstralski gozdovi so zagoreli

in živali ter ljudi nevarno zajeli.

Ogromno škode je bilo,

kot še nikdar v zgodovini tako.

Kmalu po tem na Kitajskem nov virus so opazili,

in zato so posledično epidemijo razglasili.

Marca virus smo dobili še mi,

zato smo morali upoštevati nova pravila prav vsi.

Otroci v šolo nismo smeli več hoditi,

da bi se virus prenehal množiti.

Če brez maske greš od hiše,

ti policaj takoj kazen napiše.

.

Medtem Združeno Kraljestvo odšlo je iz Evropske unije,

zdaj eno srce manj v naši skupnosti bije.

Maja stvari se obrnejo

in nam učencem upanje, da gremo v šolo, vrnejo.

Takrat v ZDA ljudje na ulice protestirat so hodili,

saj temnopolti ljudje pravice niso dobili.

Napetosti v sebi so imeli,

saj so si primernega predsednika želeli.

Na drugi strani sveta,

in sicer v Libanonu je eksplozija uničila tla.

Ampak zagotovo ni bilo vse slabo,

saj ogromno Slovencev v športu uspešnih je bilo.

Tadej in Primož sta bila v kolesarski tekmi zelo dobra,

zato na koncu plapolala je zastava, bela, rdeča, modra.

Septembra spet v šolo za nekaj časa smo odšli,

vendar kmalu spet nesrečni smo bili.

Drugi val koronavirusa je zajel Slovenijo,

kar je ponovno zaprtje pomenilo.

Sedaj želimo si vsi,

da v prihodnjem letu bolj pozitivnih stvari deležni bi bili.

Upam, da se kmalu s sošolci družimo,

saj zadnje leto skupaj znanje služimo.

Nika Senica, 9. a

KO LITERARNA UMETNOST POSTANE ZABAVA

VODNIK IN TRUBAR IZ ONSTRANSTVA

Trubar je sedel na klopci. Bil je v nebesih. Z roko si je pogladil svojo osivelo brado in zamišljeno vzdihnil. Nato se je ozrl predse. Zagledal je moža, ki koraka proti njemu. Vstal je, ga s pogledom premeril, a ga ni prepoznal.

VODNIK: Poglej, poglej, če ni to Primož Trubar. Mož, ki je natisnil prvo slovensko knjigo in obranil slovenski jezik. Dolgo sem te iskal, veliko vem o tebi, ampak ne vsega. Ste vi res Primož Trubar?

TRUBAR: (presenečeno in zmedeno) Jaaa, to sem jez. Kdu ste pa vi?

VODNIK: Dovolite mi, da se predstavim. Sem Valentin Vodnik. Čudno, da še niste slišali zame.

TRUBAR: Po svoji smrti nisem vel'ko hodil dol na Zemljo. Ko sem pa šov nism n'benga mogu zastopti. Ne hod'm več tja dol. Ni mi všeč. Ludi so se preveč spremen'li.

VODNIK: Vem, precej so se spremenili. Precej so spremenili jezik, tudi jaz sem se sodobnega naučil od jezikoslovca, ki je prišel sem gor v nebesa pred dvema letoma. Zakaj ste se tako oddaljili od vseh tukaj v nebesih?

TRUBAR: Ved'n sm bil samotar. Navadu sm se samote. Tako al tako pa noben'ga na zastopim. Že dolg nisem spregovoru besede.

VODNIK: Razumem. Jaz pa se velikokrat vrnem na Zemljo, da se malo razgledam. Ljudje so se precej spremenili. Drugače se oblačijo, vozijo se v avtomobilih, gradijo visoke zgradbe, vozijo letala, zelo onesnažujejo okolje. Tudi meni ni všeč dol na Zemlji.

TRUBAR: Zelu osamljen sem tu. Če tud sm tu samotar, nimam nč prot družbi. Sam, ko n´benga ne zastopm, ko govori in mu ne znam odgovorit.

VODNIK: Veste kaj, Trubar. Lahko vas jaz naučim sodobne knjižne slovenščine, da se boste lahko sporazumevali z vsemi tukaj gor.

TRUBAR: To bi blo pa lepu.

In tako sta se začela pogovarjati. Čez čas je Vodnik prisedel na klopco k Trubarju. Pripovedoval mu je zgodbe in pel pesmi, da bi se Trubar naučil sodobne slovenščine. Zelo dolgo sta se pogovarjala. Ko se je Trubar dobro naučil sodobnega jezika, sta skupaj šla dol na Zemljo. Končno je razumel človeške pogovore. Z Vodnikom sta si izmenjala mnenja in se ob tem zabavala. Trubarju se je po dolgem času na obrazu prikazal nasmešek. Tako sta se družila dan za dnem, noč za nočjo, dokler se več nista. Močno sta se skregala, se stepla in se razšla s poškodbami. Po celem telesu sta imela modrice. Vodnik je Trubarja ugriznil za uho, Trubar pa je Vodniku izruval šop las. Preklela sta celotno družinsko drevo drug drugemu. A ne bo trajalo dolgo, da ju bo usoda spet pripeljala skupaj.

Miha Preskar, 9. a

TIHA JASA

Na jasi tihi stojim,
sam v svojem svetu živim.
Molčim.
Drhtim.
Živeti se bojim.
Zdi se, da izhoda ni,
a upanje živi.
Čakam.
Čakam, da se zvezda utrne,
da življenje se vrne.

Bo kdaj prišel ta dan?
Dan, ki se rodil bo nasmejan.
Ko prijatelj bo prijatelja objel,
brez misli, da tega ne bi smel.

Klara Šergon, 8. a

KOZAREC SOKA

Zjutraj sem se zbudil v megleni sončavi jutra, ki je tekla skozi okno, katerega so krasile kaplje, ki so počasi prav lepo drsele po stekleni površini.

Odgrnil sem se in poskušal vtreti življenje v moje, od spanja omrtvičene ude. Počasi in tiho sem se sprehodil vse do kopalnice, kjer sem v ogledalu zagledal poteze, ki jih ne poznam. Nisem se menil za to.

Nenadoma me je kot kača stisnila jutranja žeja. V spominu, da imamo v hladilniku sok, se je prebudila želja po njem. Zdaj že ne vem več, kakšen sok je to bil, saj se je to zgodilo pred dvema dnevoma.

Potiho in v upanju sem stopil iz stopnice na stopnico. Z vsakim korakom je bil moj nepopisni strah vedno večji – kaj če je zmanjkalo soka?

Vrata hladilnika se kot zanalašč niso želela odpreti. Ko je moja, še od spanja zadeta inteligenca končno uspela odpreti vrata, je bilo že vse odločeno.

Ni bilo soka! Vse je izgubljeno. Moja zavest in volja sta se zrušili kot pokošena trava. Zgrudil sem se.

Jure Kozmus, 9. a

ČRTICA je kratko besedilo, v katerem so v ospredju čustva, razpoloženja in izpovedi, same zgodbe pa je zelo malo. Navadno opisuje en

POGUM

Pogum je izpustiti mamine roke,
pogum je narediti prve korake,
čeprav negotove in malo »pijane«
in pod budnim očesom ponosne mame.

Pogum je, ko prvič greš v veliko mesto,
ko prvič brez staršev prečkaš cesto,
ko prvič se sam na pot v šolo podaš,
ko prvič nekomu rečeš, da rad ga imaš.

Pogum je nekomu reči oprosti,
Povedat nekomu, da imaš ga zadosti,
povedat prijatelju bolečo resnico,
pogum se je danes boriti za pravico.

Špela Smole, 8. a

NAJLEPŠA ODŠLA MED NUNE

Turjaška Rozamunda, roža deklic in ponos naše dežele, je bila v začetku leta zaročena s pogumnim junakom Ostrovrharjem, zdaj pa je v ljubljanskem samostanu. Le kaj se je zgodilo?

Rozamunda bi se morala tretjo nedeljo v juniju poročiti, a so poroko začasno preklicali zaradi odhoda ženina in njegove vojske v Bosno. Iz naših virov smo izvedeli, da so odšli zaradi bašetove sestre, za katero je slavni pevec zatrdil, da je, če govorice držijo, lepša od Rozamunde. To je Turjačanovo hčer zelo prizadelo, zato se je zaobljubila, da bo raje brez otrok in ljubezni, če je bašetova sestra res lepša od nje. Njeno zaupanje v lastno lepoto je bilo tako veliko, da se ni želela poročiti, preden vidi najlepšo Bosanko.

Ostrovrhar je odšel v Bosno in ugrabil bašetovo sestro Lejlo, vendar je ni pripeljal na Turjaški dvor. Očarala ga je njena rajska podoba in se je vanjo zaljubil. Lejla je zanj zapustila muslimansko vero, turške šege in navade ter se poročila z njim. Rozamunda je držala svojo obljubo in postala nuna.

Tako je najlepša v slovenski deželi postala čast ljubljanski nun.

Kaja Kolar, 8. a

DEVETOŠOLCI PO VZORU KOSOVELA

PODARJAMO

Slovenske NOVICE

24 UR NA PREŽI

TREND

za smrt dveh deklet krivi geni

Ob obletnici Princeove smrti

Na dražbi

na ogled njegov pepel

Tudi znanim so se cedile sline

Denar je moral z lopato nagrabiti z dovoza.

Začnemo počasi

Gucci prihaja novembra NA socialni podpori

Glasba prežene bolečino

nazdravje

je zarezala politika

SRCE BIJE DO TAL!

Bilo ga je strah kot še nikoli prej

Lady Gaga vznejevoljila črno vdovo

Verjamem v dobre ljudi

Nika Senica
Jure Kozmus
Nika Gajšek
Ana Ploštajner

POLICIST Jupiter iz mesta V LONDONU
pomaga Na rojstnodnevni zabavi s svojimi prijatelji
Po smrti medicinskih sester na Celjskem smo denar
Nesebično zbrali in ga tudi dali V zameno za 30 SLOVENSKIH jajc
ZA ZAJTRK
Renee Cornelly
Tjaša Novak
Ana Volavšek
Alen Zidar

DRUGOŠOLCI PRAVLJIČARJI

Reven kmet

Nekoč je pred davnimi časi živel reven kmet. Imel je traktor in kravo. Ker mu ni nihče pomagal pri delu, si je želel imeti traktor, ki bi delal sam. Nekega dne je deževalo. Bilo je hudo neurje. Strela je udarila v traktor in mu podarila čudežno moč. Kmet je rekel traktorju: Traktor, traktor. Pelji se na polje in mi poberi repo. Traktor je to res naredil. Ko je soseda videla, da ima reven kmet traktor, ki dela sam, mu ga je hotela ukrasti. Zaklicala je traktorju: Traktor, traktor. Na polje se pelje in mi vse pridelke poberi. Traktor se je peljal na sosedovo polje. Začel je pobirati vse pridelke z njenega polja in jih vozil revnemu kmetu. Soseda je kričala, da bi ga ustavila in prosila na pomoč kmeta. Kmet je traktor poklical, ga spravil v garažo in srečno živel naprej. Nevšeljiva soseda pa je ostala brez pridelkov.

Jakob Šepin, 2. r.

Marko in čarobni lonček

Pred davnimi časi je živel deček po imenu Marko. Rad je hodil na sprehod.

Enkrat je ob potočku zagledal lonček. Na njem so bile napisane čarobne besede: Lonček, lonček kuhaj zdaj. Skuhaj za vsa lačna usta. Ko je Marko glasno prebral te besede, mu je lonček skuhal najljubšo jed. Marko je jed pojedel in pomislil tudi na druge ljudi. Nahranil je celo vas in nikoli ni bilo več lačnih ust.

Aleksej Zidar, 2. r.

Čgledalo

Pred davnimi časi je živel dinozaver, ki se ni rad umival, zato je bil vedno umazan. Nekega dne je našel ogledalo. Pogledal se je vanj. V ogledalu je bil zelo lep. Spravil je ogledalo v žep in bil zelo vesel.

Vedel je, da je to čudežno ogledalo in vedno, ko se bo vanj pogledal bo videti lep.

Peter Žalokar, 2. r.

Deček in lepilo

Za devetimi gorami je živel deček po imenu Filip. Nekega dne mu je odpihnilo streho s hiše.

Odšel je v trgovino, da bi nakupil material za novo streho. Tam je zagledal lepilo na katerem je pisalo, da je čudežno. Filip je zaklical: Lepilo, zalepi mi streho. In lepilo je res zalepilo streho.

Filip je bil srečen in lepilo je pomagal vsem, ki so potrebovali njegovo čarobno moč.

Jakob Lergan, 2. r.

Čarobna palica

Nekoč je živela čarovnica, ki ji je bilo ime Klavdija. Zelo rada je čarala s palčko. Nekega dne je čarovnica videla malo deklico. Takoj je zamahnila s palčko in rekla: Deklica naj postane ptica, kjer bo z mano letela domov. Deklica se je res spremenila v ptiča in s čarovnico odletela domov. Ko sta prišli domov je čarovnica spet zamahnila s palčko in rekla: Ptica naj se spet spremeni v deklico, ki bo ostala pri meni. Ptica je spet postala deklica in skupaj sta srečno živela do konca svojih dni.

Estella Romih, 2.r

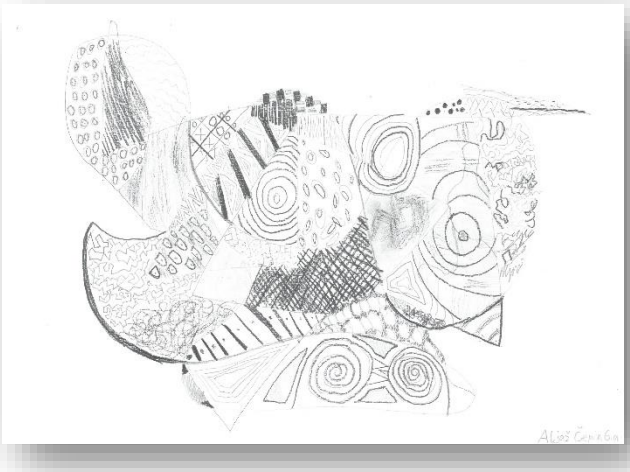

Deklica Iris

Nekoč je živela deklica po imenu Iris. Ni rada pisala in njene naloge so bile neestetske.

Bila je žalostna. Spomnila se je na čarobno zrcalce. Pogledala je v zrcalo in v zrcalu je bila naloga zelo lepo napisana. Spet je pogledala v zvezek. Tudi tam je bila sedaj navejena naloga napisana zelo pisavo. Takrat je ugotovila, da ji bo čarobno ogledalo vredno spremenilo nalogo v lep in pravilen zapis, samo vanj bo morala pogledati.

Bila je zelo vesela.

Glorija Žgubič, 2. R.

DNEVNIŠKI ZAPISI MALO DRUGAČE

PRVI DAN NA MARSU

Dnevnik astronavta Konrada Haydena

Mars, 17. 4. 2045

Ko sem stopil na površje Marsa, sem najprej pomislil, da je od tod do civiliyacije več milijonov kilometrov praznine in nič več. Pred pol leta so nas zamrznili v kreagenskih kapsulah, naložili na vesoljsko ladjo »Mars 1« in nas odpeljali sem. S tem je polovica leta za nas minila v eni sekundi. Jay in še 300 ljudi so bili odpravljeni sem, ampak samo dvanajst nas je bilo prebujenih. Ostali so še vedno ležali v kreagenskih kapsulah na ladji. Nekateri bodo prebujeni šele čez 1 leto. Deset nas je že bilo na Marsu. Prvo, kar sem naredil na Marsu, je bilo to, da sem se povezal z ladjo. Povezava je delovala. V naslednjih urah smo našli ravni del in na rdečem pesku po detajlih zgradili stekleno kupolo, priklopili generator elektrike ter generator kisika, pojedli večerjo in legli spat v kupolo. Zdaj ležim v postelji. Pred nekaj minutami je zašlo sonce, videli smo lep svetlo modri sončni zahod. Jutri bomo pričeli z gradnjo kupole za naslednjo ekipo kolonistov. Kdo ve, kaj bo prinesel jutrišnji dan?

Grigorii Milekhin, 6. a

DNEVNIK SIMONA GREGORČIČA

Dragi dnevnik! 23. 7. 1874

Danes sem napisal pesem Soči. Imel sem izredno motivacijo. Že celo življenje občudujem Sočo, in vsakič, ko jo vidim, me vedno znova preplavijo različna čustva. Četudi imam slab dan, me pogled nanjo takoj razvedri. Danes pa je bilo nekaj več. Čutil sem potrebo, da svoja čustva izrazim v pesmi. Kot otrok sem vedno mislil, da Sočo vsi občudujemo samo zaradi njene lepote, te čudovite barve reke, vendar sem z leti spoznal, da to ni vse, kar nas privlači, temveč še veliko več.

Kaj naj rečem? Usedel sem se na klop in besede so se kar same zapisale na papir. Najprej sem pisal samo o njeni lepoti, njeni barvi, o njenih valovih in o njenem žuborenju. Vsako minuto pisanja me je to vedno znova fasciniralo. Ampak, če sem iskren, sem pisal le o svoji ljubezni do Soče, svojem občudovanju in spoštovanju.

Potem, čez čas, pa sem počakal in se zamislil. Razmišljal sem, ali bi v pesem lahko vključil vse svoje misli, kaj vse se bo zgodilo oziroma kaj vse bi se lahko zgodilo. Njen upočasnjeni tok se mi je, za razliko od hitrega. vedno zdel žalosten, nekako brez življenja, zato sem se tu odločil, da je to pravi povod, da pesem prav tako postane »žalostna«. V Italiji je, kot sem že omenil v prejšnjih dnevih, ravno pred nekaj časa vzniknilo nacionalistično gibanje, kar mi je še nekako potrdilo, da cela pesem ne more biti le vesela. Zaradi neenotnosti med državami, nekako predvidevam različne bitke, kar sem napisal tudi v pesmi. Vendar se mi zdi, da mi je vse skupaj najbolje uspelo opisati v tej kitici:

»Tod stekla bridka bodo jekla,

in ti mi boš krvava tekla,

kri naša te pojila bo.

sovražna te kalila bo!«

Toda četudi si vse predstavljam, tako kot je napisano, si česa takega nikakor ne želim. Zato sem na koncu Sočo nagovoril, da če si bo kdorkoli od sovražnikov hotel pridobiti naše ozemlje, naj naraste, vzkipi ter naj s svojim močnim tokom odnese vse sovražnike.

In to je to. Čez celotno pisanje so bile moje misli razburkane. Nisem verjel, da bi lahko Sočo tako dobro izrazil v pesmi. Vesel sem, da sem danes napisal to pesem in vesel sem, da je Soča del mojega življenja.

Do jutri

Ana Volavšek, 9. a

IZUM NOVIH BESED

RAZLIČNE BESEDE

Besede se pogovarjajo,
pačijo in razgrajajo.
Besede se veselijo,
govorijo in jezijo.

Ljudje se veselimo,
govorimo in jezimo,
na besede, ki gredo mimo naših ušes
in to nam ni všeč.

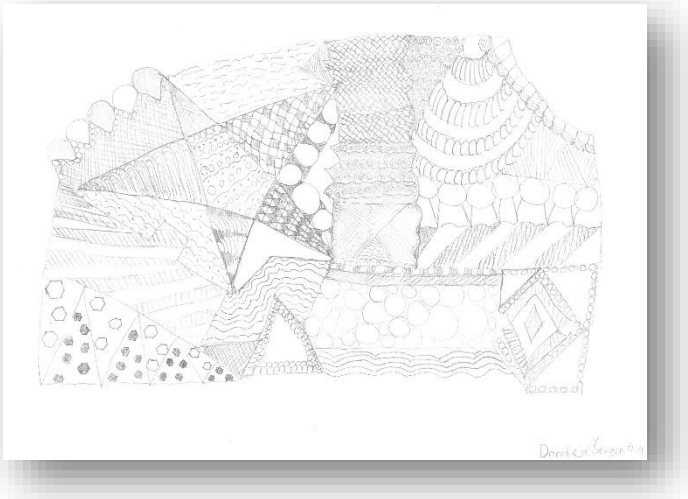

Tako se spremeni nalivnik v **pisivnik**,
nogavica v **nogavco**, čebela v **meddelo**,
palačinke pa v **njamčinke**.

Te besede so nove.
Te besede so zanimive,
rade se igrajo,
zato so radožive.

Ljudje se igramo,
ljudje smo radoživi,
te besede nam odgovarjajo
in zato smo domišljivi.

Sara Polšak, 6. a

NOVE BESEDE

Besede so take in drugačne.
Lahko so čudne, široke, ozke, zanimive …
Lahko jih tudi preoblikujemo.
Stare besede nam včasih niso všeč,
tako kot je nos rdeč.

Stara beseda učiteljica je dolgočasna,
zato jo preoblikujemo v mučiteljica.
Ta nas z nalogo muči
in nas nekaj novega nauči.

Stara beseda ležalnik je dolgočasna,
zato jo preoblikujemo v premišljevalnik ali spalnik.
Na njem lahko premišljuješ,
si kaj novega izmišljuješ
ali pa se preprosto sanjam približuješ.

Stara beseda škornji je dolgočasna,
zato jo preoblikujemo v lužnarje.
Z njimi po lužah skačemo, se lovimo
in radi se skupaj nasmejimo.

Manca Senica, 6. a

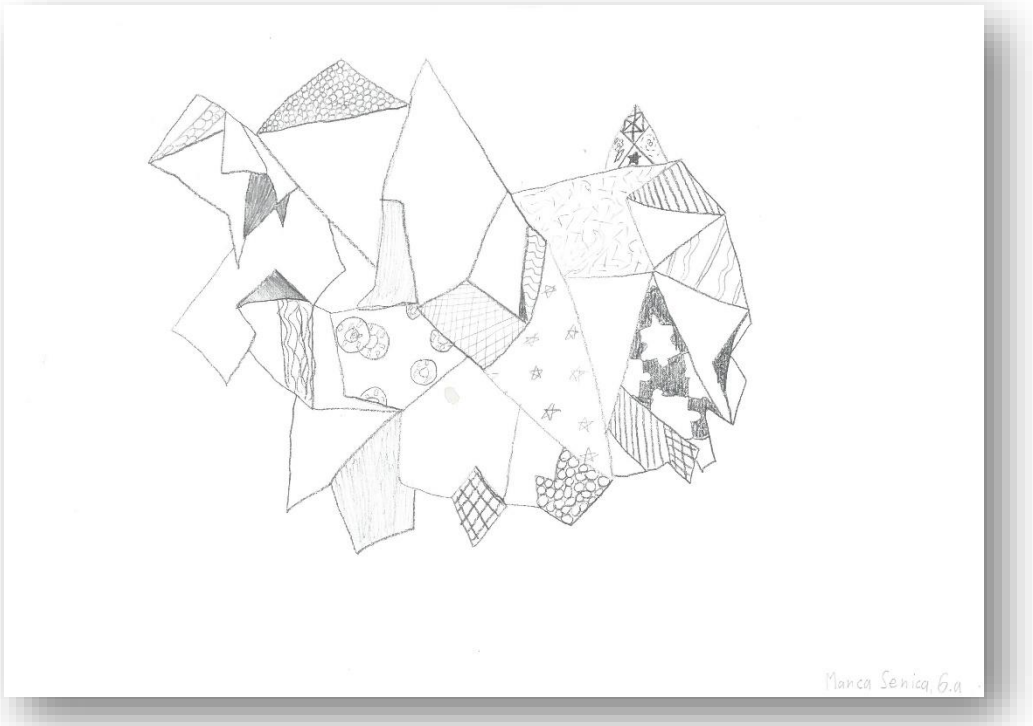

KRIVICE SODOBNEGA SVETA

Devetošolci so v okviru socialnega realizma razmišljali o nemočnem, malem človeku in krivicah, ki jih doživlja v sodobnem svetu.

POLJE POLNO ROŽ

Biti jaz, je kot da si vedno v zaporu. Hočeš pobegniti, ampak ne moreš, strah te je. Kaj pa, če te varnostniki vidijo? Kaj se zgodi, če te družina ne sprejme več? Občutek imaš, kot da ne moreš dihati. Bolečina.

Vedno mi je bilo smešno, kako ljudje pišejo, kako je v nekem izmišljenem svetu ljubezen prepovedana, a se ne zavedajo, da moja ljubezen je. Kriminalec sem v 74 državah. Nikoli ne bom videl sveta, tako kot sem sanjal, ko sem bil star pet. Ne bom mogel prosto ljubiti, tako kot lahko drugi. Ljudje me ne poznajo, ampak me še vedno sovražijo.

Ljudje se obnašajo, kot da je drugačnost slabost, kot da je nekaj, za katerega bi nas moralo biti strah, kot da je nekaj ogabnega. Govorijo o stvareh, ki se jih sploh ne tičejo. Kdo se je odločil, da je moje življenje nič ali vredno le za debato?

Nočem več živeti v strahu. Hočem, da ljudje vedo, kdo sem. Zakaj bi jaz moral živeti v strahu? Saj jaz nisem tisti, ki misli, da si določeni ljudje ne zaslužijo imeti pravice. Oni bi morali živeti v strahu. Moje življenje je pomembno, jaz sem pomemben. Jaz bi se moral poročiti, imeti otroke, držati roko svojega partnerja izven najinih sob. Povedal bom …

Zopet bolečina. Občutek utapljanja. Hočem iti nazaj v čas in spremeniti svojo bedasto odločitev. Vroče solze mi tečejo iz oči. Tečem. Tečem stran od svoje hiše in stran od svoje odločitve. Nikoli ne grem nazaj. Varnostnik me je dobil.

Šola. Vsi me gledajo. Vsi strmijo vame. Vse je počasno. Strah me zagrabi in spet ne morem dihati.

Vedo. Vedo, kdo sem. Povedali so in zdaj me sodijo po novih informacijah. Sodijo me, čeprav me poznajo že 10 let. Ves smeh, zgodovina in zabava, ki smo jo imeli, je avtomatsko pozabljeno in zdaj me poznajo samo po predsodkih.

Ne morem dihati. Kot da bi se Smrt sama odločila, da mi vzame kisik iz pljuč. Vstanem s stola in mizo prevrnem na svojem mestu. Učitelj me nekaj sprašuje. Ne slišim, kaj vsi okoli mene kričijo.

Zunaj sem. Hodim na pločniku in globoko diham. Nekdo me zasleduje. A me družina želi nazaj? Seveda ne. Spomnim se, kako so govorili o meni, o ljudeh taksnih kot sem jaz. Ne, nekdo drug je. Morda me tudi oni nimajo radi. Morda so tudi oni slišali o meni, kdo sem.

Nato začutim bolečino pod očesom. Nekdo me od zadaj zgrabi in me drži na mestu. Tako zmeden sem, da se ne zavedam, kaj se dogaja dokler ne odprem svojih oči in jih zagledam. V tistem trenutku vem, kaj me čaka … Še en brc, še ena žaljivka in še več sramote. Zakaj se nisem zgledoval po svojih prednikih in samo bil TIHO!? Počutim se nemočem in želim se le zviti v sebe in izginiti v polju polnem rož. Oči imam stisnjene skupaj, medtem ko me tepejo. »Misli pozitivno,« si povem. Ne morem, ne morem, ne morem. Vse boli, vse je preveč in okus krvi imam v ustih. Oči ne morem odpreti in ne morem vstati. Nato začutim ponavljajoč se občutek, najprej ne vem, kako bi ga opisal, potem pa adrenalin popusti in začutim. Občutek noža, ki mi preboda kožo. Še bolj stisnem oči in še bolj se zvijem, nato pa bolečina preneha. Počutim se lahkotno. Lahko odprem oči. Lahko stojim. Potem pa mi grozljiva misel pride v ospredje vsega.

Pogledam navzdol in na tleh zagledam sebe. Okoli mene pet ljudi, oblečenih v črno in roke obarvane rdeče s to krivdo. Vidim nož na tleh, ki leži poleg mojega trupla, kot da nima nič skupnega s tem grehom.

Kljub solzam, ki jih imam na obrazu, se nasmehnem. Ti ljudje bodo znani kot ljudje, ki so umorili fanta, ki je hotel le ljubezen. Fant, ki si je želel svobode. In zdaj jo imam. Osvobojen sem sramote, bolečine in tihega trpljenja. V mojih očeh je to zmaga za majhnega človeka …

Naj bo to nauk vam, ki poslušate in berete: sovraštvo vam bo povzročilo več bolečine in trpljenja kot meni, saj morate vi s tem živeti. In jaz? Jaz sem svoboden tam, kjer praznujejo ljudje kot sem jaz. In zdaj sem v tistem polju, polnem rož.

Renee Leigh Cornelly, 9. a

PRAVICO IN SVOBODO VSEM!

Živimo v svetu, ki – bodimo realni – ni več tako pošten, nepristranski in enakopraven. Žalostno je, da človek človeku težko izreče lepo besedo, a grdo včasih brez kakršnih koli zadržkov pljune na plano. Ko se te besede nakopičijo, nekaj časa samo tlijo v človeku, kasneje pa izbruhnejo kot vulkan. Človek postane nemočen in v svoji koži se počuti slabo.

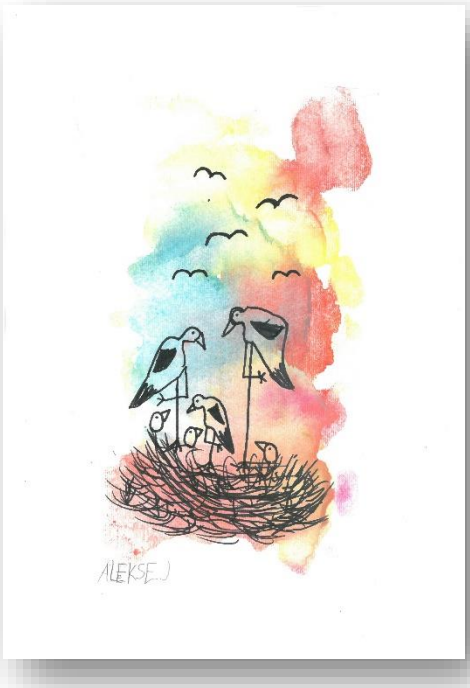

Premišljujem, da če je bil v preteklosti problem v spoštovanju kmetov, sužnjev, je danes problem v rasizmu. Menim, da se vsi spominjamo Ku Klux Klana in podobnih organizacij, ki so kršile in odvzemale vse pravice svobodnega človeka. Barva kože, veroizpoved, in država rojstva so stvari, ki nikoli, ampak zares nikoli ne smejo prevladati nad iskrenim prijateljstvom. Vsi smo ljudje, bitja, ki imamo čustva in za obstanek večina ljudi potrebuje topilno sočloveka. Žalostno je, da ljudje drugačne rase namesto topline, na dnevni ravni čutijo le nesprejetost in drugačnost, ki jih loči od preostalega sveta. Rasizem je sistematski problem, ki ustvarja žrtve. Zaenkrat je vsakdanji pojav, katerega posledice so nevarne in daljnosežne. Seveda obstaja upanje, ki nekje globoko v nas tli in čaka vžigalico, da se prelevi v izpolnjeno željo. Pravijo, da moramo ljudje vedno ostati pozitivni, saj nas pozitivne misli lahko rešijo ali pa nas pripeljejo do rešitve problema. Verjetno se sedaj v vaših mislih pojavlja vprašanje: »Pa se rasizem da odpraviti, izničiti?« In odgovor je da, seveda, le potrebovali bomo eno prav posebno vrednoto, enakopravnost in demokratičnost, in še malce vztrajnosti. Glas vseh nas dobrih ljudi se mora širiti in svet se bo zamislil, kaj v resnici počnemo. Verjamem, da tako hitro, kot se razširijo slabe novice dandanes, se bodo tudi dobre. Skupaj bomo zmogli in ustvarili svet, ki bo očiščen slabih misli, negativizma in nespoštovanja drugačnih. Vsi si zaslužimo svobodo, pravico, spoštovanje. Zaključila pa bi z mislijo pisca spletnega portala in njegovega članka o rasizmu, ki mi je sedel globoko v moje misli: »Rasist je človek, ki ima v glavi beton. Kaj drugega, kot beton tam biti ne more.«

Gaja Cerar, 9. a

VROČA ČOKOLADA

Stopila sem v kavarno in si naročila vročo čokolado, saj sem bila čisto premražena zaradi nevihte, ki je divjala zunaj. Sedla sem za mizo in odprla računalnik, da bi uredila še nekaj zadev, ki jih nisem prej v službi.

Od daleč sem opazovala starejšo gospo, ki je vstopila v prijetno kavarno. Tudi ona je bila čisto mokra od dežja, ki je tisti dan padal zelo močno. Prišla je do pulta in prosila za pomoč pri izbiri pijače. Stregla ji je gospodična, ki je že zaključevala s svojim delom, da se odpravi domov. Rekla ji je, da si naj brž izbere pijačo, saj je ne more več dolgo čakati.

Bila sem začudena nad odnosom do te prijazne gospe. Kmalu si je tako kot jaz izbrala vročo čokolado. Ta kavarna je namreč znana po izvrstno dobri vroči čokoladi.

Natakarica jo je hitro začela pripravljati. Ko je končala, jo je sunkoviti potisnila po mizi do starke. Gospa je imela nekoliko počasnejše reflekse in kozarca ni mogla ustaviti, zato ji je padel čez rob.

Razbil se je na tisoče koščkov, čokolada pa je stekla po tleh. Gospa se je tako zelo prestrašila, da je skoraj padla s stola. Začela je pobirati črepinje, kljub temu da ni bila sama kriva za nezgodo.

Natakarica pa se je samo smejala in rekla, da si je sama kriva in da mora plačati kozarec.

To je bilo zame preveč. Zato sem vstala, da bi stopila do gospodične, ki je bila nesramna, ampak bila sem nekoliko prepozna. Pred mano je stopil gospod, ki se je začel pogovarjati z njima.

Najprej je gospe pomagal počistiti, nato pa se obrnil do natakarice, ki je nestrpno gledala na uro, da bi lahko odšla domov. Predstavil se ji je.

Rekel je, da je inšpektor in da je prišel pregledat to kavarno. Natakarica je bila presenečena. Povedal ji je, da še ni srečal tako neolikane natakarice in da takoj zahteva njeno odpoved.

To je slišal tudi šef kavarne, ki se je nedaleč stran ukvarjal z drugimi strankami.

Rekel ji je, da bo sama plačala kozarec, po vrhu vsega pa še vročo čokolado.

Gospodična je planila v jok in stekla ven.

Starejša gospa se je nasmehnila in se zahvalila inšpektorju. Tudi jaz sem si oddahnila, ko sem ugotovila, da je bilo pravici zadoščeno.

Nika Senica, 9. a

LIKOVNI UMETNIKI

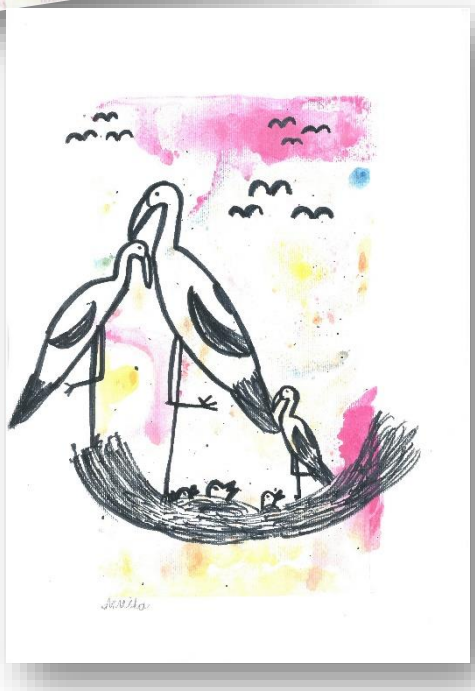

7.r
Lana Grčar

OSKAR
POLJAK, 4.r.

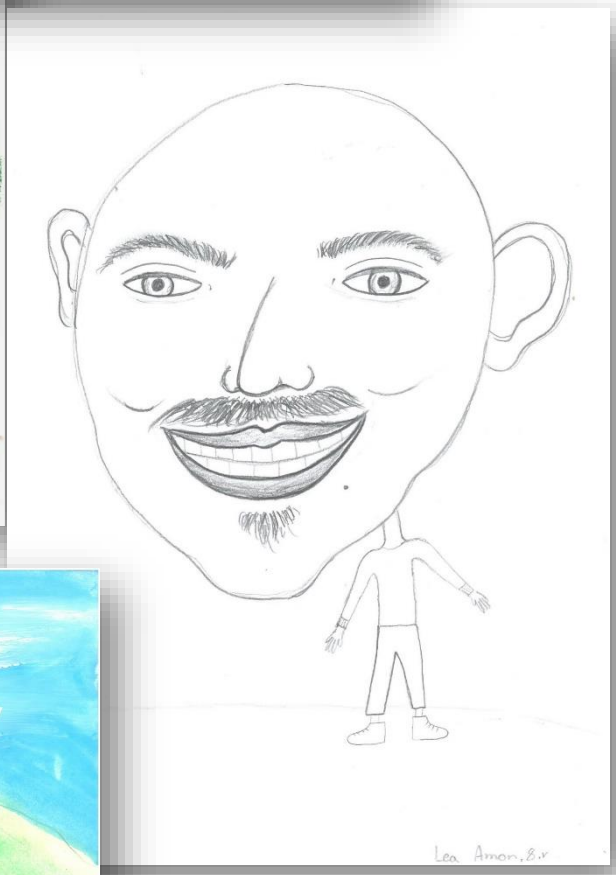
Lea Amon, 8.r

Aleksej Zidar, 2.R.

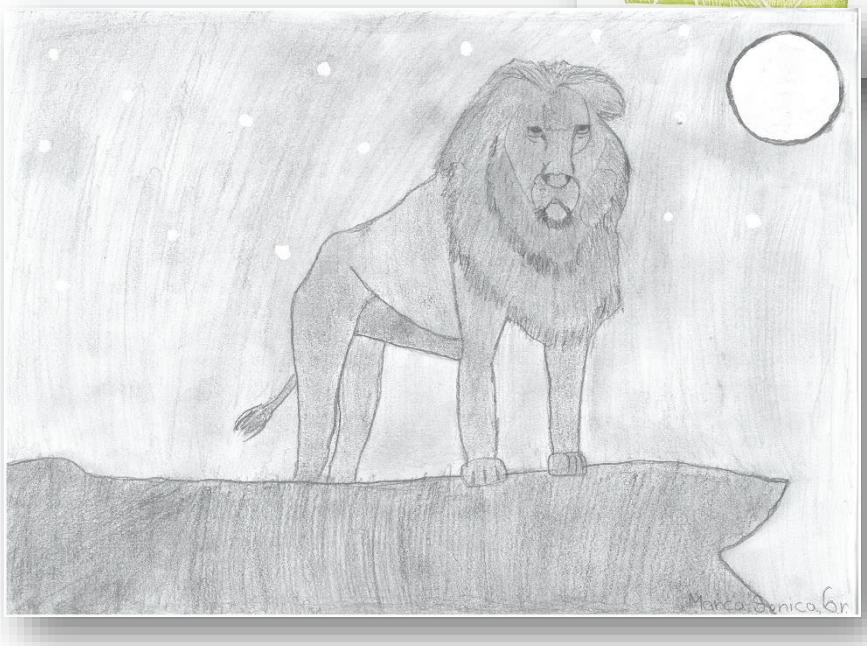

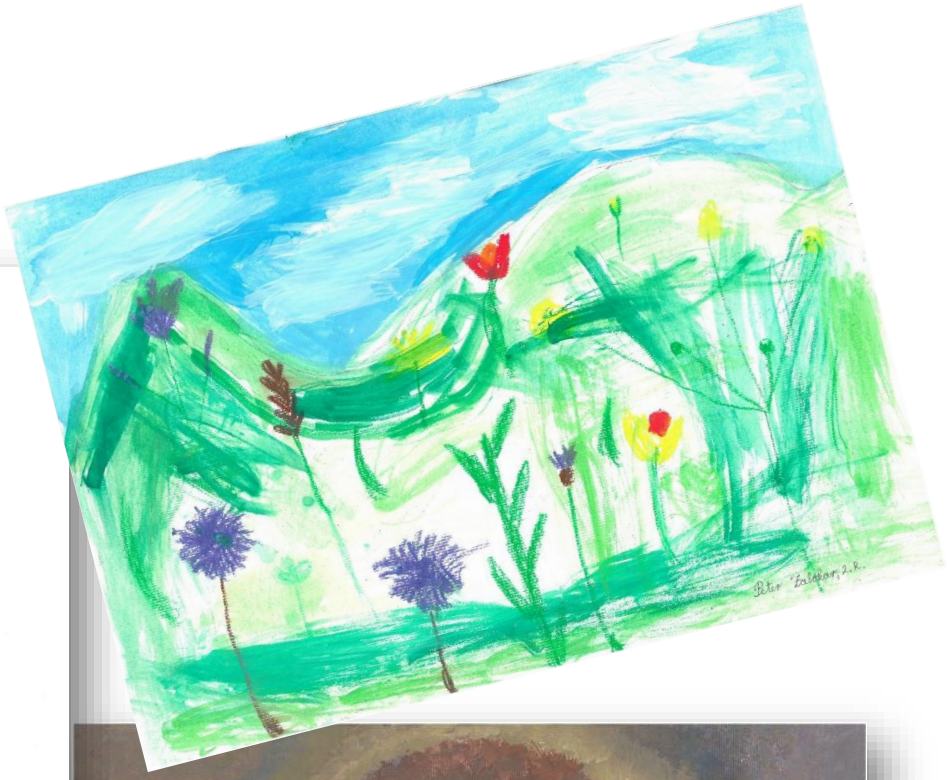

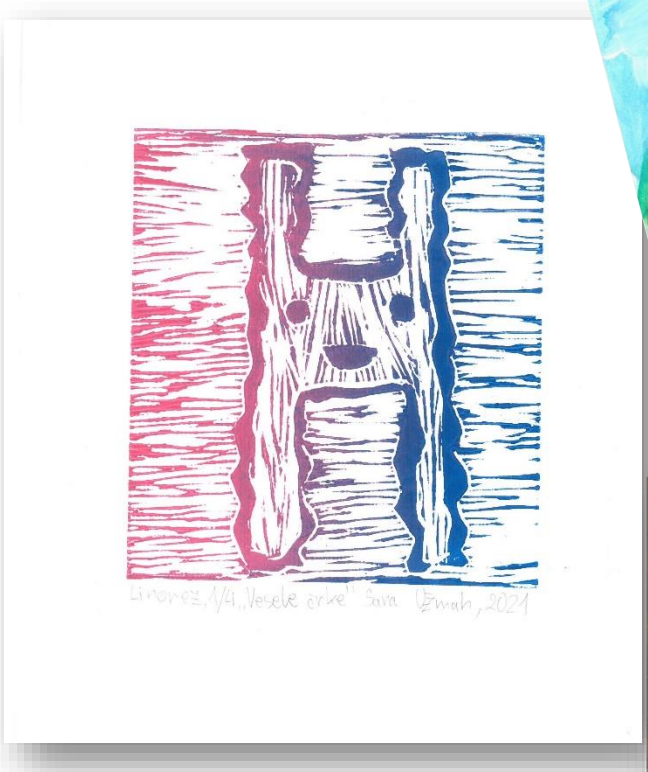

Linorez, 5/5 „Patronus Magic" Monca Senica, 4.6.2021

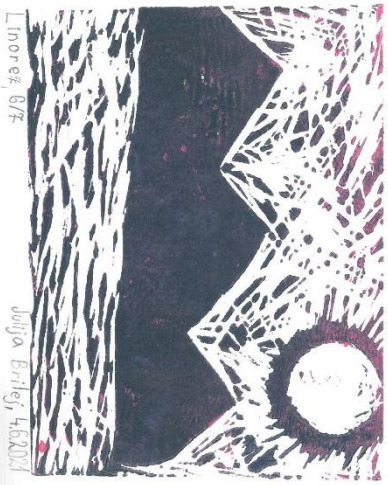

ŽAN. ŽLOF. 5.R

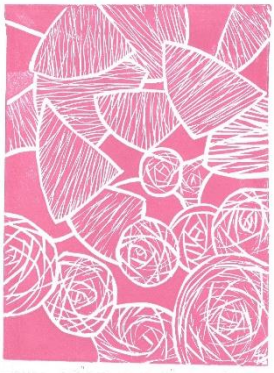

ANDRAŽ PINTAR, 4.R.
Sara Pokšak, 6.a.
Tina Komik, 2.R.

KAJ JE V TEM ŠOLSKEM LETU NOVEGA?

NOV SLOVENSKI PRAZNIK

DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA

V letošnjem šolskem letu smo pridobili nov slovenski praznik – **dan slovenskega športa**, ki ga od tega šolskega leta praznujemo 23. septembra.

Praznik je nastal na pobudo Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez.

»23. september ni le še eden na seznamu slovenskih državnih praznikov. To je praznik s posebnim pomenom, posvečen slovenskemu športu in promociji športa v najširšem smislu, s posebnim poudarkom, da vse Slovenke in Slovenci praznik obeležijo z lastno telesno dejavnostjo,« je poudaril predsednik OKS-ZŠZ **Bogdan Gabrovec**.

Na OŠ Lesično smo ta dan proslavili s športnim dnem, v okviru katerega so vsi učenci tekmovali v krosu.

ŠOLSKA MLAKA

V spomladanskem času smo ob pomoči javnega zavoda Kozjanski park za izvajanje pouka in sprostitvenih dejavnosti našo učilnico na prostem v okolici šole nadgradili z izgradnjo mlake. Življenjski prostori kot so mlake in močvirni travniki postajajo vedno bolj redki in ogroženi, zato številne močvirne vrste rastlin in živali izgubljajo svoj življenjski prostor.

Pri vzpostavitvi šolske mlake smo ob pomoči učiteljice Mateje Koprivc Polutnik in biologinje Eme v in ob šolsko mlako zasadili močvirne in vodne vrste rastlin kot so drobnocvetni vrbovec, navadno kalužnica, močvirska preslica, vodna meta, vodna perunika, travniška penuša, kodravi dristavec, trpotčasti porečnik, podlesni šaš ter zlatice. Dostop do mlake in najbližje točke do opazovanja smo utrdili s prodniki. Sedmošolci so oblikovali brežino ob mlaki, pripravili gramoz in zamešali beton, nato pa je na ta pripravljen dostop do mlake vsak učenec šole položil svoj prodnik in tako sodeloval v snovanju mozaika ob dostopu do mlake.

Valerija Senica, 9. a

NOVI VRTNARJI

V jeseni smo postali tretješolci in hkrati skrbniki šolskega vrta. Z učiteljicama Urško in Lili smo skrbeli za šolski vrt.

Spomladi se je pričelo delo. Najprej smo očistili gredici. Nato je sledila saditev in setev. Posadili smo solato in posejali redkvico, grah ipd. Skrbeli smo, da so mlade rastline dobile vodo. Tu in tam smo odstranili plevel in zrahljali zemljo. Pri pouku tujega jezika smo naredili table z napisi zelenjave v angleščini. Ko smo prvič odrezali solato, smo poklicali našo kuharico in jo skupaj z njo očistili. Vsi učenci smo jo jedli pri kosilu. Iz zelišč smo naredili osvežilni sok, ki smo ga spili poleg šolske malice. Do zaključka šolskega leta bomo pojedli naš pridelek.

S praktičnim delom se veliko naučimo za življenje.

učenci in učenke 3. razreda

NOVA ŠOLSKA IGRALA

V zadnjih mesecih šolskega leta 2020/21, so nas presenetila čisto nova igrala pred našo šolo.

Dela so se začela v maju, pri čemer so delavci najprej odstranili stara igrala in začeli z izkopom lukenj za namestitev novih. Postavili so plezalo, plezalno steno, gugalnice in grede. Sledilo je nasutje podlage – kamenčkov, razveselili pa smo se tudi različnih klopi za počitek.

Vsi smo že nestrpno čakali, da preizkusimo to novo pridobitev. Igrišče zdaj že s pridom uporabljamo in smo navdušeni nad zanimivimi igrali.

Učenci smo iz srca hvaležni občini Kozje, ki je projekt financirala.

Veseli nas tudi, da je igrišče namenjeno vsem občanom in nas povezuje ter nam pomaga pri ohranjanju dobre telesne kondicije.

Klara Šergon, 8. a.

KO SEM PO POČITNICAH VIDELA, DA NI VEČ IGRAL, SEM BILA ŽALOSTNA. VSAK DAN JE PRIŠLO KAJ NA NOVO. POTEM SEM BILA VEDNO BOLJ VESELA. ZDAJ PA KAR NAENKRAT ČISTO NOVA IGRALA! ZDAJ PA SEM VESELA. JUHU!

MANJA POTOČNIK, 1. R.

PRENOVILI SO NAM IGRALA. KO SEM VIDELA NOVA IGRALA, SEM BILA ZELO VESELA. NA NJIH SE RADA IGRAM. VŠEČ SO MI PLEZALNE STENE. RADA SE SPUŠČAM PO TOBOGANU.

ZOJA KLAUŽER, 1.R.

STARA IGRALA SO MI BILA ZELO VŠEČ. KO SO JIH ZAČELI DELAVCI RUŠITI, SEM VEDELA, DA DOBIMO NOVA. NAJBOLJ SO MI VŠEČ VSA PLEZALA. OBOŽUJEM TUDI GUGALNICE. VŠEČ MI JE NA HIŠKI, KER HODIM PO MREŽI.

AJDA KUNAJ, 1.R.

ČEZ NOČ SMO DOBILI NOVA IGRALA. NAJLJUBŠA MI JE GUGALNICA. NA TOBOGANU SE SPUŠČAM IN RADA SE GUGAM. VESELA SEM ZA IGRALA.

IRIS RECKO, 1.R.

KO NI BILO IGRAL, SEM BILA ŽALOSTNA. ČEZ NEKAJ ČASA SMO DOBILI NOVA IGRALA. DOBILI SMO NOVO PLEZALNO STENO, GUGALNICE IN TOBOGAN. RADA SE IGRAM NA IGRALIH.

BRINA ŽLENDER, 1.R.

VŠEČ SO MI NOVA IGRALA. RAD PLEZAM PO PLEZALIH IN SE SPUŠČAM PO TOBOGANU.

LUKA GAJŠEK, 1.R.

KNJIGOBEŽNICA

Letošnja nova pridobitev naše šole oziroma njenega okoliša je knjigobežnica – hišica, v kateri so shranjene knjige, namenjene izmenjavi. Nahaja se na našem, prav tako novem, šolskem igrišču.

Knjigobežnica je namenjena vsem učencem, njen glavni namen pa je predvsem izmenjava knjig – učenec v zameno za svojo knjigo, ki jo je morda že prebral ali je ne potrebuje več, vzame knjigo iz te zanimive »knjižnice«. Vseeno pa si učenci lahko knjigo samo izposodijo, jo le preberejo in si s tem krajšajo čas ter jo vrnejo. Seveda pa uporaba knjigobežnice ni prepovedana niti staršem in ostalim občanom.

Učence knjigobežnica spodbuja k branju in nam omogoča kvalitetno preživet čas ob knjigi, za kar smo neizmerno hvaležni.

Klara Šergon, 8. a.

KAKO PREGNATI DOLGČAS MED POLETNIMI POČITNICAMI?

1. BERI ZANIMIVE KNJIGE

1. TRIADA

Zoe Tucker: GRETA IN VELIKANI (slikanica)

Greta Thunberg

Zgodba na preprost način predstavlja Greto Thunberg, mlado aktivistko, ki si je za okoljske pravice upala zoperstaviti najvišjim predstavnikom družbe. Ta čudovita slikanica najmlajše bralce spodbuja k razmišljanju o okoljski problematiki v sodobni družbi.

Milan Dekleva: STRAHOŽER (slikanica)

Mala Lili pozna čarobno besedo, ki prežene strahove, kadar je sama doma. Ampak biti sam doma, čeprav brez strahov, ni prijetno. Dolgočasno je. Razburljivo postane šele, ko se ti pridruži prijazen strahec in postane tvoj prijatelj. Takrat ti še podivjano omelo in tuleči mešalnik ne moreta do živega! Bi radi izvedeli, katera je ta čarobna beseda? Potem pa le odprite knjigo in si preberite zgodbo!

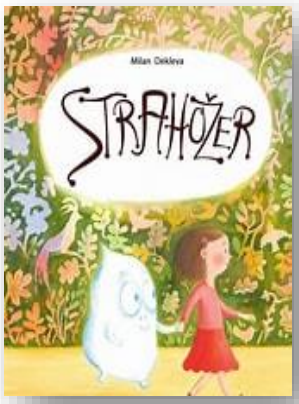

Juliet Clare Bell: BREZ PANIKE, ANIKA (slikanica)

Se vam zgodi, da vas večkrat zagrabi panika in po nepotrebnem ustvarjate zmedo? To se je dogajalo tudi Aniki. Preberite knjigo, če želite izvedeti, kako ji je uspelo odpraviti to težavo.

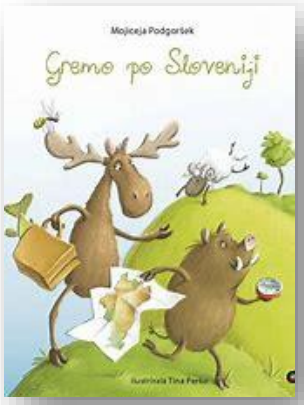

Mojiceja Podgoršek: GREMO PO SLOVENIJI (slikanica)

Imen koliko živali lahko sestavimo iz črk, ki se nahajajo v besedi SLOVENIJA? Verjemite, mnogo več kot si lahko mislite. Ne le to, o teh živalih lahko izveste tudi mnogo zanimivega in poučnega.

Primož Suhodolčan: RIBO NA GLAVO, PA SPAT!

Zgodbe za lahko noč, ki pa jih lahko mirne duše prebirate tudi čez dan, saj vzbujajo veliko glasnega smeha in vedrine.

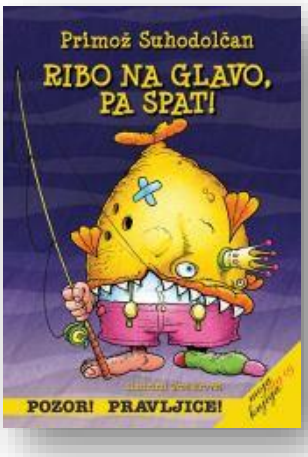

Kajetan Kovič: MOJ PRIJATELJ PIKI JAKOB

Piki Jakob je medvedek, ki živi z učiteljem in ravnateljem. Ta medvedek pa ni čisto običajen, saj hodi v šolo, se uči pisati, igra šah, vozi avtobus, igra trobento in še mnogo več.

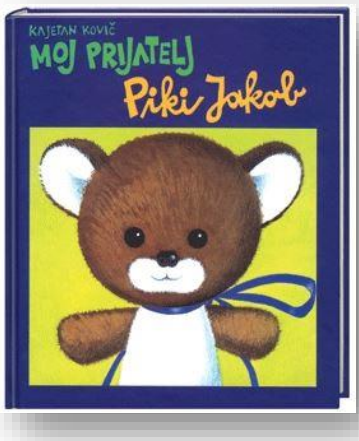

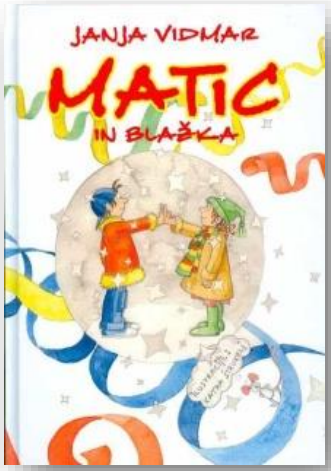

Janja Vidmar: MATIC IN BLAŽKA

Blažke v razredu nihče ne mara. Vsem se zdi čudna, ker nosi stare škornje, preveliko bundo in je nekoliko zadržana. Matic kmalu ugotovi, da je sošolka kot vsi njegovi vrstniki, s to razliko, da ji njena družina ne more nuditi vsega tistega, česar je deležen sam in njegovi sošolci. Blažka bi rada z zbiranjem starega papirja zaslužila dovolj denarja, da bo lahko s sošolci odšla na izlet. Matic se odloči, da ji bo pomagal. Pri tem pa mu ne gre vse po načrtih …

2. TRIADA

Dav Pilkey: PASJI MOŽ SNET S KETNE

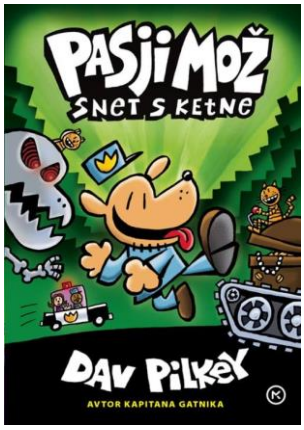

Ko sta Grega Bradač in Klemen Kočar hodila v prvi razred, sta si izmislila svojega prvega junaka – Pasjega moža! Zdaj je ta superpolicaj, ki izvoha še tako zvitega lopova, končno dobil svojo serijo in se zakopal v primere, v katerih ne manjka akcije, zločinskih mačkov in straniščnega humorja.

Delov pasjega moža je več, zato svetujemo, da posežete kar po vseh.

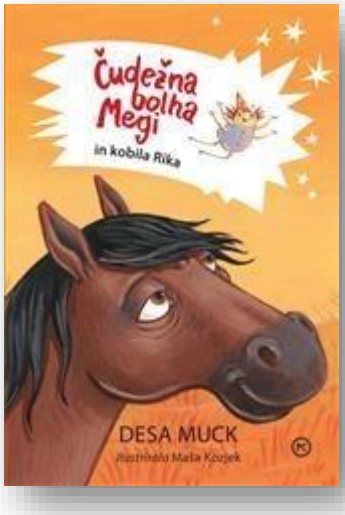

Desa Muck: ČUDEŽNA BOLHA MEGI IN KOBILA RIKA

Romanca, ki se je zelo bala konjev, se je s pomočjo konjarke Nataše spoprijateljila s čudovito kobilo Riko. Skupaj s sestro Jasno sta si zaželeli, da bi bila samo njuna. Žal pa je prišlo do hudega zapleta, zato je na pomoč priskočila prijazna, predvsem pa čudežna bolha Megi.

Čisto na koncu dobi besedo še veterinarka, ki o živali pove marsikaj zanimivega in koristnega.

Enid Blyton: PET PRIJATELJEV

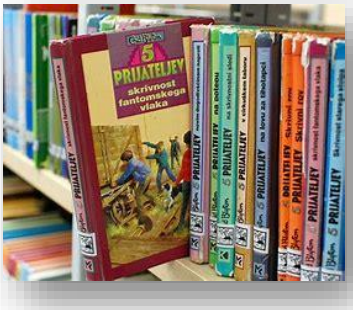

Zbirka napetih, zanimivih pustolovskih zgodb, ki so jih prebirali že vaši starši, a so še vedno zelo priljubljene med mladimi.

Na otoku zakladov je prva zgodba iz knjižne zbirke. Dick, Julian in Anne se prvič odpravijo na počitnice k sorodnikom na morju. S sestrično George in njenim psom Timom raziskujejo skrivnostni otok z razvalinami gradu v Kirrinovem zalivu, kjer se je nekoč potopila ladja, natovorjena z zlatom. Toda peterica prijateljev se ne zaveda, da jih pri tem nekdo opazuje in kuje zahrbten načrt.

J. K. Rowling: HARRY POTTER

Serija knjig, ki govorijo o Harryju Potterju, mlademu čarovniku na čarovniški šoli Bradavičarki, na kateri se odvija vrsta zanimivih, duhovitih, silno zabavnih in skrajno neobičajnih dogodivščin.

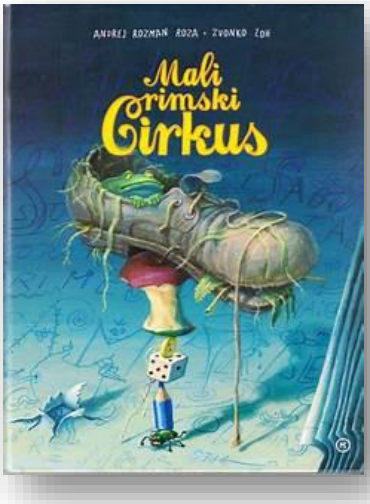

Andrej Rozman – Roza: MALI RIMSKI CIRKUS

Če se vam porodi želja po prebiranju pesmi, vam priporočamo zbirko Rozmanovih pesmi Mali rimski cirkus. Gre za nabor izredno duhovitih pesmi, ki jih spremljajo čudovite ilustracije Zvonka Čoka.

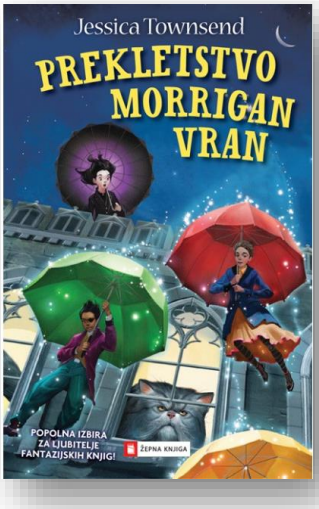

Prekletstvo Morigan Vran

Avtoica: Jessica Townsend

Knjiga govori o enajstletni deklici Morigan Vran, ki pride v čisto nov svet zanjo, Nikdarje. Do tja jo pripelje njen mecen Jupiter Sever. Zatem ugotovi, da jo je Jupiter izbral zato, da bi se potegovala za najprestižnejšo organizacijo v mestu: Čudežno društvo. Tam spozna nekaj drugih kandidatov in njenega najboljšega prijatelja Hawtrona. Za v Čudežno društvo mora opraviti veliko nevarnih nalog, kjer tekmuje s še približno 500 drugimi kandidati. Knjiga ima tudi nadaljevanje.

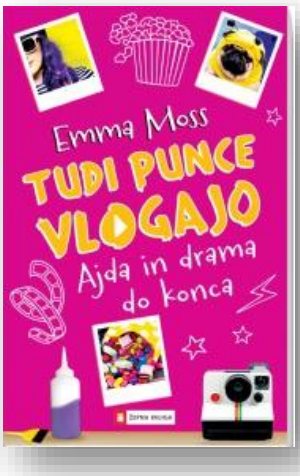

Naslov: Tudi punce vlogajo. Ajda in drama do konca

Pisateljica: Emma Moss

Ajda ima polne roke dela. Igra v predstavi Briljantina, zaljubljena je v soigralca Bora, ubada se z njeno največjo sovražnico Danajo, ki jo prav tako zanima Bor, povrh vsega pa še rada snema vloge. Zadnje čase ji v šoli gre tudi slabo, zato ji mama prepove snemanje. Na srečo pa obstajajo prijateljice, ki ji pri vsem tem pomagajo. V knjigi so tudi ideje za snemanje vlogov! Obstajata še dve knjigi o njenih prijateljicah in njihovem življenju.

Lucija Čakš: POTEM PA SVIZCI ZAVIJEJO …

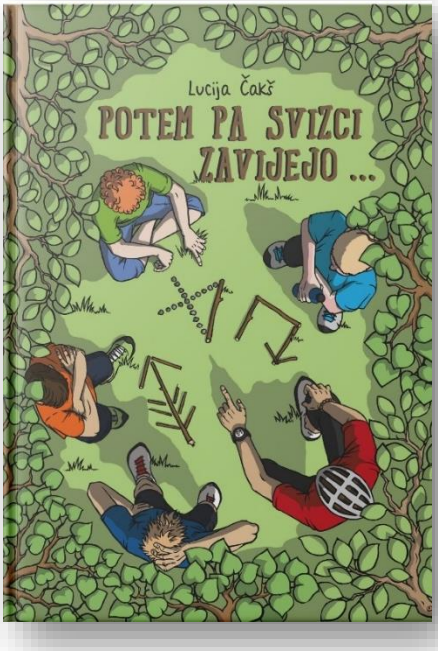

Knjiga ni zanimiva le zaradi napetih prigod, ampak tudi zato, ker se zgodba odvija v naših krajih!

Štirinajstletni Anže postane vodnik voda Svizcev. Zraven so Erik, Miklavž, Tristan in Jernej, ki se sprva ne razumejo dobro, zato Gašper, voditelj vseh skavtov, predlaga, da odidejo na »hajk«. Anže se s to idejo takoj strinja, zato jih res odpelje na kolesarki izlet. Odloči se, da jih odpelje na Kozjansko mimo Kozjega in Podčetrtka. Med potovanjem se pa zgodi veliko zanimivega, vznemerljivega in smešnega kot na primer prometna nesreča, napačna pot in tako dalje. Ali bo Anže našel svoje Svizce? Ali bodo sploh lahko prišli nazaj domov? Ali bodo rešili problem glede sporazumevanja?

Igor Karlovšek: Pobeg

Pobeg je zgodovinsko-pustolovski roman o otrocih, ki so prisiljeni pobegniti od doma. Dogaja se v času, ko so se ljudje začeli naseljevati na naših tleh. Kaj bi naredili, če bi vas sredi gozda napadel medved? Bi znali uloviti in ubiti žival, da bi se lahko prehranjevali? Bi si upali pojesti strupeno mušnico? Bi si upali živeti skupaj z volkovi? Znate prisluhniti živalim in se z njimi pogovarjati? Vse to in še mnogo več prigod so doživeli trojčki Vuk, Vlado in Plamen ter njihovi sestri Mila in Ajda, medtem ko se je njihov oče kot poveljnik vojske boril za ozemlje. Na najbolj napeti točki knjigi zmanjka strani. A nič strahu, saj ima kar tri nadaljevanja!

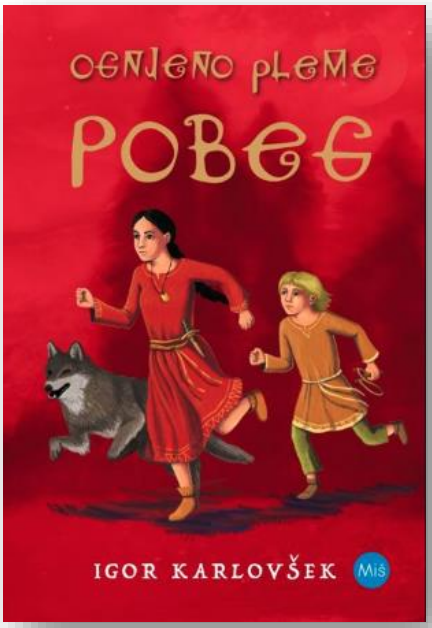

3. TRIADA

J. R. R Tolkien: GOSPODAR PRSTANOV

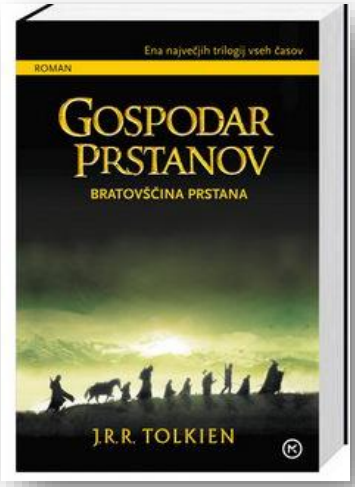

Stari hobit (bitje, podobno človeškemu, le da je veliko manjše, kot nekakšen palček), Bilbo Bisagin, želi zadnja leta svojega življenja preživeti v miru, zato se na dan svojega rojstnega dne na skrivaj odpravi v vilinsko mesto, svojemu ljubljenemu nečaku Frodu pa zapusti prstan. Mladi Frodo od čarovnika Gandalfa kmalu izve, da je Bilbovo darilo prstan Mogote, ki ga je skoval sovrag in je od njega odvisna usoda celotnega Srednjega sveta ter da je prstan potrebno uničiti, to pa lahko stori le tako, da prstan nese na Goro Pogube, kjer je dom sovražnika celotnega Srednjega sveta – Saurona… Kakšno moč ima prstan? Zakaj ga je potrebno uničiti?

Fantastična in hkrati pustolovska pripoved se zapleta in razkriva še v nadaljevanjih – 2. (Stolpa) in 3. (Kraljeva vrnitev) delu. Pa veselo branje!

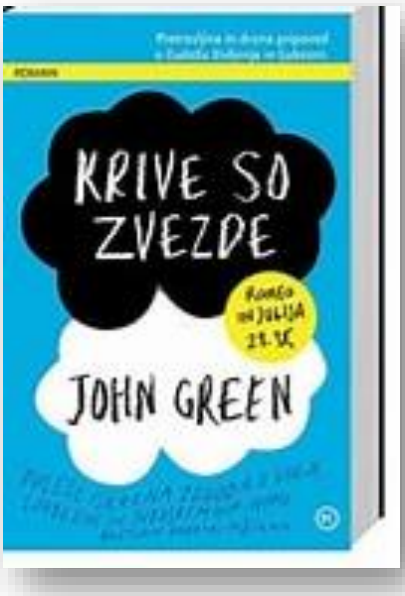

John Green: KRIVE SO ZVEZDE

Hazel boleha za rakom, a kljub temu uspe spoznati simpatičnega Gusa, s katerim se njeno življenje obrne v pravo pustolovščino.

Pretresljiva zgodba o (pre)mladem dekletu.

Igor Karlovšek: GIMANZIJEC

Sedemnajstletni gimanzijec Peter Janežič se znajde na sodišču zaradi povzročitve smrti najboljšega prijatelja Tadeja Rozmana, kljub temu, da je bila nesreča. Dodelijo mu kazen – prevzgojni dom. Tam se sooči z raznimi travmami sogojencev.

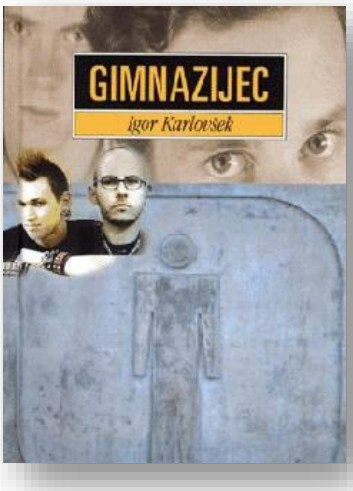

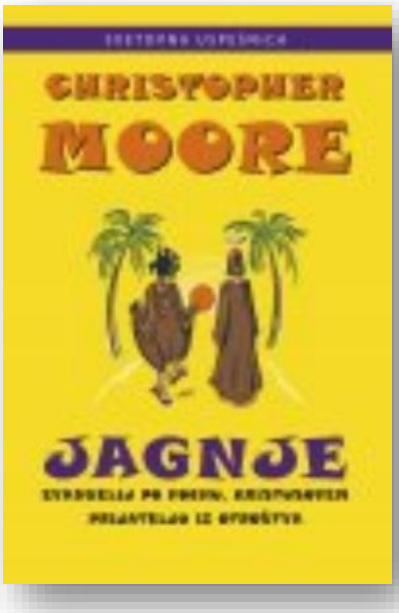

Christopher Moore: Jagnje: evangelij po Focnu, Kristusovem prijatelju iz otroštva

Mislite, da veste o življenju Kristusa vse? Si prepričan/-a, da veš, kaj se je dogajalo z njim v otroštvu? V romanu lahko prebiraš o njegovih najzgodnješih prigodah, ki jih je doživljal s prijateljem Focnom. Smeh je ob branju zagotovljen.

KAKO PRITI DO KNJIG, KI JIH NI V ŠOLSKI KNJIŽNICI?

Včlanitev v knjižnico Šmarje – podružnica Lesično

Kot šolarji se lahko **brezplačno** včlanite v knjižnico v Lesičnem. Z **isto** člansko izkaznico lahko obiskujete knjižnico v Šmarju, Kozjem, Podčetrtku in Bistrici ob Sotli.

Bi radi brali kakovostne knjige?

Lahko si pomagate z nagradami.

LEVSTIKOVA NAGRADA – nagrada za otroško in mladinsko književnost

VEČERNICA – nagrada za najboljše mladinsko delo

ZLATA HRUŠKA – znak za kakovostna mladinska dela ali taka, ki izstopajo

Že poznate COBISS?

Prek tega portala lahko iščete zaloge knjig po vseh knjižnicah po Sloveniji. Lahko si jih tudi rezervirate ali pa si s klikom podaljšate že izposojene.

Spletna povezava: https://cobiss.si/.

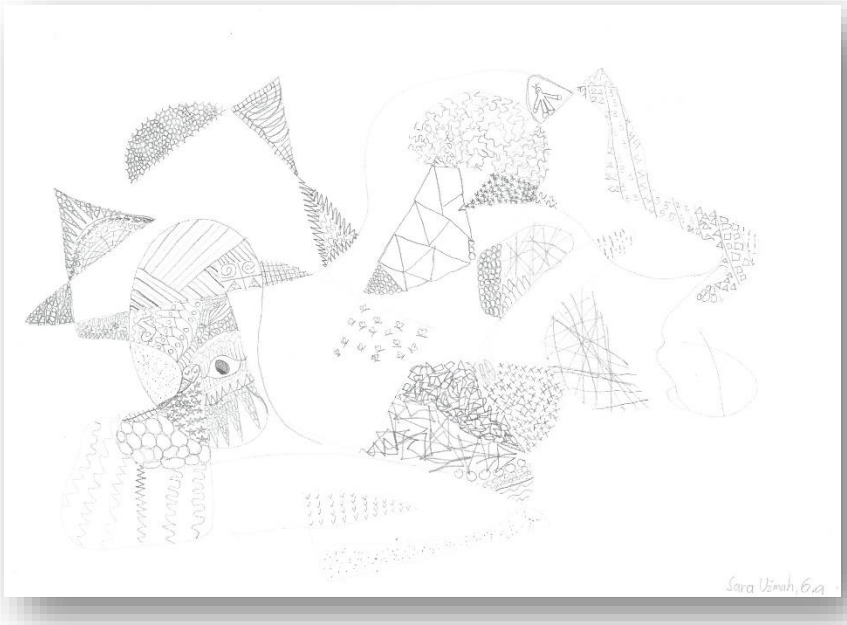

2. POSLUŠAJ GLASBO

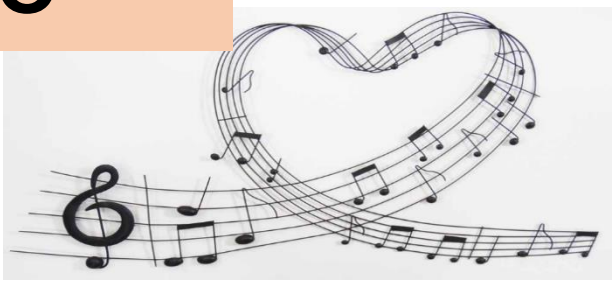

S klikom na povezavo lahko takoj prideš do predlagane glasbe.

SLOVENSKA GLASBA

Trkaj: Ta tempo
(https://www.youtube.com/watch?v=xZEojPR5BkU)

Murat and Jose in Siddharta: Od ljudi za ljudi
(https://www.youtube.com/watch?v=cGZs0q83kMw)

Murat and Jose**:** Buu
(https://www.youtube.com/watch?v=QR7ohf6KMNY)

Siddharta: Ledena (https://www.youtube.com/watch?v=_FNGZT8-EPw)

Siddharta: Na soncu (https://www.youtube.com/watch?v=SxIuKJnVJQg)

Siddharta in Kreslin: Od višine se zvrti
(https://www.youtube.com/watch?v=Nztl4hKolGU)

Vlado Kreslin: Nekega jutra, ko se zdani
(https://www.youtube.com/watch?v=a5NqmoyoYuo)

Faraoni: Ti znaš
(https://www.youtube.com/watch?v=v5NCWRwFcLA)

Big foot mama: Nisem več s tabo
(https://www.youtube.com/watch?v=D2ElnN5gwJI)

MI2: Sladka kot med
(https://www.youtube.com/watch?v=RXkeWnbJlOE)

Bohem: Romanca
(https://www.youtube.com/watch?v=xemjyWGEF38)

Dan D: Le naprej
(https://www.youtube.com/watch?v=bes25_AlwF8)

Joker out: Vem, da greš
(https://www.youtube.com/watch?v=ApFJo9PZllE)

Kingston: Čist en mejhn radio
(https://www.youtube.com/watch?v=pdFUQkVLdfk)

Čuki: Zvočnik na pločnik
(https://www.youtube.com/watch?v=L0UPrApLrul)

Alenka Godec: Življenje je lepo
(https://www.youtube.com/watch?v=GJImayqPUzQ)

Žan Serčič: Najina zgodba
(https://www.youtube.com/watch?v=f7xOoZldiXQ)

Alya: Spet Zaljubljena
(https://www.youtube.com/watch?v=fKdI-cWFsfM)

Alya: Brazil
(https://www.youtube.com/watch?v=PCgpXp0zqJs)

Žiga Rustja in Gregor Ravnik: Otroci morja
(https://www.youtube.com/watch?v=cbsnU1Rd3vc)

Čuki: Mogoče
(https://www.youtube.com/watch?v=j3Y3HZNU6dY)

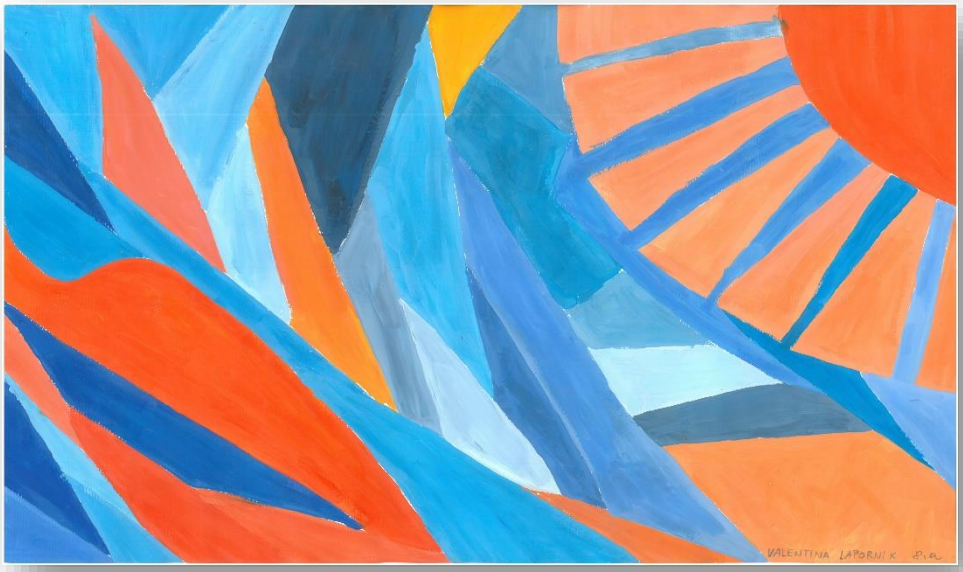

TUJA GLASBA

Flo rida: Low
(https://www.youtube.com/watch?v=U2waT9TxPU0&list=RDLefQdEMJP1I&index=2)

Pitbull: Feel thih moment ft. Christina Aguilera

https://www.youtube.com/watch?v=5jlI4uzZGjU&list=RDLefQdEMJP1I&index=9

Pitbull: Fireball ft. Yohn ryan
(https://www.youtube.com/watch?v=HMqgVXSvwGo)

Ed Sheran: Shape of you
(https://www.youtube.com/watch?v=JGwWNGJdvx8)

Black eyed peas: Pump it
(https://www.youtube.com/watch?v=aGj-tt1FeHQ)

Black eyed peas: Where is the love
(https://www.youtube.com/watch?v=WpYeekQkAdc)

4 non blondes: What's up
(https://www.youtube.com/watch?v=6NXnxTNIWkc)

Nirvana: Smells like teen spirit
(https://www.youtube.com/watch?v=hTWKbfoikeg)

Bryan Adams: Summer of 69
(https://www.youtube.com/watch?v=eFjjO_lhf9c)

AC/DC: Thundertruck
(https://www.youtube.com/watch?v=v2AC41dglnM)

Metallica: Nothing else mathers
(https://www.youtube.com/watch?v=tAGnKpE4NCI)

Gwen Stefani: Hollaback girl
(https://www.youtube.com/watch?v=Kgjkth6BRRY)

Vintage postmodern jukebox Radiohead cover ft. Haley Reinhar: Creep

https://www.youtube.com/watch?v=m3lF2qEA2cw

Postmodern jukebox: All about that bass
(https://www.youtube.com/watch?v=aLnZ1NQm2uk)

Queen: Bohemian rhapsody
(https://www.youtube.com/watch?v=fJ9rUzIMcZQ)

Guns n' roses: Sweet child of mine
(https://www.youtube.com/watch?v=1w7OgIMMRc4)

Disturbed: The sounf of silence
(https://www.youtube.com/watch?v=PCgpXp0zqJs)

Bruno Mars: Just the way you are
(https://www.youtube.com/watch?v=LjhCEhWiKXk)

The cranberries: Zombie
(https://www.youtube.com/watch?v=6Ejga4kJUts)

S. A. R. S.: Lutka
(https://www.youtube.com/watch?v=E8Ms56gX-Tc)

Parni valjak: Sve još miriše na nju
(https://www.youtube.com/watch?v=YrJvkquw7CM)

PESMICE ZA NAJMLAJŠE

Miškolinček: Juhej si zapoj
(https://www.youtube.com/watch?v=rejuiIni5fw&list=PL433F08091C027DA2)

Neca Falk: Maček Muri
(https://www.youtube.com/watch?v=EZuCwXIabd4&list=PL433F08091C027DA2&index=30)

Mojca Robič: Lepši svet
(https://www.youtube.com/watch?v=FXI8aGhNTaA)

Huda mravljica
(https://www.youtube.com/watch?v=loDtTAz5DcU)

Zajček Zlatko
(https://www.youtube.com/watch?v=lrThAG4e2RM)

Ko ko ko
(https://www.youtube.com/watch?v=54qTtQukbvQ)

Urca
(https://www.youtube.com/watch?v=31iyiMSpPrY)

Maček Reksi
(https://www.youtube.com/watch?v=919Wuo9YK8c)

Kam se želvica je skrila
(https://www.youtube.com/watch?v=jDh62tfLvW8)

Hajdi: Petelinček
(https://www. youtube.com/watch?v=3eD8ajGSods)

Dwain Johnson: You 're welcome
(https://www.youtube.com/watch?v=79DijItQXMM)

3. USTVARJAJ

SPLETI ZAPESTNICO ZA PRIJATELJA

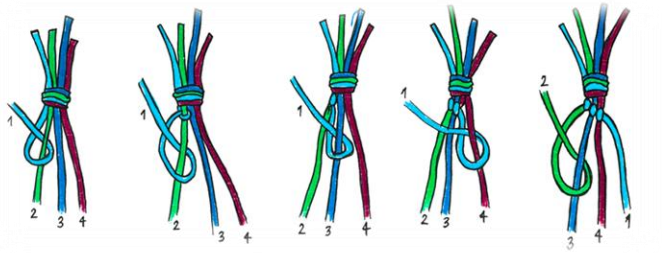

Potrebuješ:

- 4 enako dolge vrvice (približno 50 cm) različnih barv
- lepilni trak

Kako narediti?

Vrvice z navadnim vozlom zveži skupaj, zgornji del prilepi na mizo in začni plesti kot kaže slika.

NAREDI SVOJO LUČKO ZA VROČE DNI

Potrebuješ le modelčke za izdelavo lučk, vanje pa lahko daš kar ti najbolj paše – sadni smuti, sok… Zamrzni in lučka je nared.

NAREDI SI SMUTI

Čisto enostavno! Le sadje narežeš, ga daš v mešalnik, po potrebi doliješ malo vode ali jabolčnega soka in smuti je že narejen.

Priporočamo, da pri tem kombiniraš sladko in kislo sadje (npr. banano in ribez ali maline).

DODATNI NASVET: če doma nimaš mešalnika za mešanje sadnih napitkov, lahko uporabiš tudi palični mešalnik. Paziti moraš le, da vzameš dovolj visoko posodo, da ne poliješ vsebine. To moraš početi v prisotnosti staršev, saj lahko sicer pride do poškodb.

4. DRUŽI SE

POHOD Z DRUŽINO ALI PRIJATELJI

Četudi so poletni dnevi vroči, se vseeno lahko z družino ali prijatelji podaš na čudovit izlet v gozd, v naravo.

OBISK STAREJŠIH OSAMLJENIH LJUDI

Obiščeš lahko starejše ljudi in jim pomagaš pri kakšnih opravilih. S tem boš hkrati napravil/-a dobro delo.

Prosi jih, da ti povedo, kakšno zanimivo zgodbo o svojem otroštvu. Gotovo te bodo presenetile!

IGRA ZAUPANJA

Za to igro sta potrebna vsaj dva. Eden si mora z ruto ali čim podobnim prevezati oči, skozi katero ne sme videti. Imeti morate zastavljeno pot in cilj, do katerega mora priti. Drugi ga pri tem usmerja z besedami, lahko pa ga drži tudi za roko.

Če vas je več, lahko v tem tudi tekmujete.

5. IGRAJ SE IGRE NA PROSTEM

OPAZOVANJE OBLAKOV

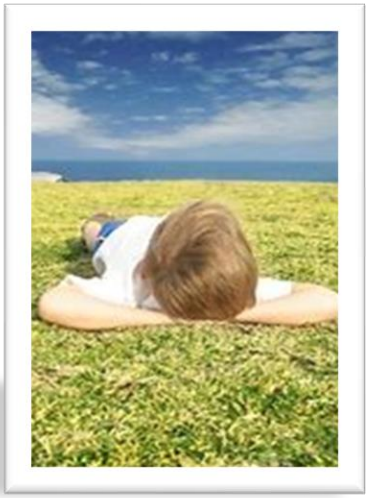

Enostavno. Uležeš se v travo in opazuješ oblake. Vidiš lahko najrazličnejše oblike, živali, obraze … Če je ob tebi prijatelj, si lahko na podlagi videnega sproti izmislita novo pravljico.

SESTAVI BESEDO

Iz plastelina si izdelaj črke. Ko se posušijo, jih uporabiš pri igri.

En od tekmovalcev si izmisli nekoliko daljšo besedo. Izbere črke, ki jih ta beseda vsebuje in jih pomešane da nasprotniku. Ta mora v določenem času (npr. 30 sek.) sestaviti besedo. Zmaga tisti, ki jih je sestavil več.

Nimaš plastelina? Ni panike! Lahko si ga izdelaš!

Potrebuješ: moko, sol in vodo.

GUMITVIST

Skačete lahko tudi gumitvist, ob čemer se precej razgibate.

METANJE KAMENČKOV

POTREBUJEŠ:

– posodice, škatle ali čiste konzerve (BREZ ostrih robov!)

– kamenčke

Potek: Vsako posodico pobarvaš z drugo barvo. Enako napraviš s kamenčki. Ko se barva posuši, lahko pričneš z igro.

Posodice postavi na tla. Začrtaj razdaljo meta kamenčkov (odvisno od starosti).

Vsako barvo kamenčka moraš zadeti v isto barvo posode.

Če tekmujete, je zmagovalec tisti, ki zadane več kamenčkov.

VODNE IGRE

V vročih poletnih dneh so lahko odlična zabava vodne igre. Lahko se preprosto obmetavaš z vodnimi baloni ali pa si izmisliš svojo igro, na primer podajanje vode nad glavo z kozarčki.

GOZDNE OLIMPIJSKE IGRE

5. REŠI ENO NAJZAPLETENEJŠIH UGANK

EINSTEINOVA UGANKA[1]

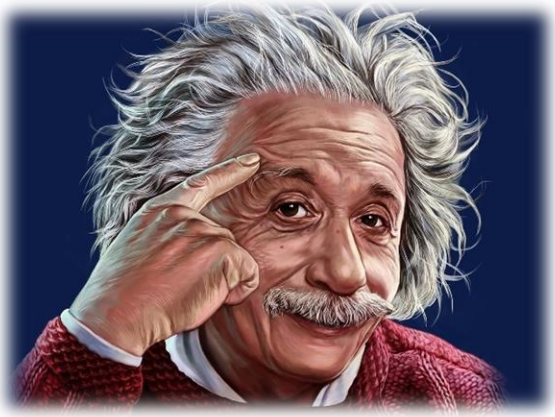

Imamo 5 različnih hiš v 5 različnih barvah v vrsti. V vsaki hiši živi oseba druge narodnosti. Vsaka oseba pije določeno vrsto pijače, vozi določen avto in ima svojega hišnega ljubljenčka. Nobena oseba ne pije iste pijače, nima iste znamke avtomobila in nima enakega ljubljenčka od druge osebe.

Podatki, ki so na voljo:

1. Britanec živi v rdeči hiši.
2. Šved ima psa.
3. Danec pije čaj.
4. Zelena hiše je takoj na levo od bele.
5. Lastnik zelene hiše pije kavo.
6. Lastnik, ki vozi BMW, ima ptice.
7. Lastnik rumene hiše vozi Renault.
8. Lastnik, ki živi v srednji hiši, pije mleko.
9. Norvežan živi v prvi hiši.
10. Lastnik, ki vozi opel, živi zraven osebe, ki ima mačko.
11. Lastnik konja živi zraven osebe, ki vozi Renault.
12. Oseba, ki vozi Citroen, pije pivo.
13. Nemec vozi Volvo.
14. Norvežan živi zraven modre hiše.
15. Oseba, ki vozi opel, živi zraven osebe, ki pije vodo.

KDO IMA RIBO?

[1] Einstein je rekel, da to uganko reši le 2 % ljudi.

NAŠI ŠOLSKI NOVINARJI

STARE NOVINARJE SO ZAMENJALI NOVI

Naše devetošolke, prizadevne novinarke: **Nika Senica, Gaja Cerar, Ana Volavšek in Valerija Senica,** so se s tem šolskim letom poslovile od nas. Vsa ta leta so na najrazličnejše načine skrbele, da je bilo vzdušje na šoli vedno prijetno. Vse od šestega razreda so soustvarjale šolsko glasilo Zimzelen, prav tako so tudi vsa štiri leta vodile šolski radio. Zdaj so ga »pripeljale« do konca. Mnogo zanimivih radijskih iger, pomembnih informacij in obeležitev praznikov so naša ušesa radostno sprejemala po njihovi zaslugi. Seveda, brez **Mihe Preskarja in Jureta Kozmusa** nikakor ne bi mogle izvesti radijskega oddajanja, kajti brez tehničnih in tonskih mojstrov enostavno ne gre.

Devetošolci, bivši novinarji

Devetošolci med predajo radijskega znanja naslednji generaciji

Odslej bodo njihovo vlogo prevzeli šestošolci **Jona Čepin, Aljaž Čepin, Manca Senica, Doroteja Šergon, Sara Polšak** ter osmošolka **Klara Šergon.** Šestošolca **Lenart Ploštajner in Matevž Novak** pa bosta prevzela vlogi Mihe in Jureta.

Novi so že pokazali iz kakšnega testa so, saj jim je na zadnji šolski dan že uspelo odlično izpeljati svojo čisto prvo radijsko oddajo.

Petra Slivnikar

Petra Slivnikar, mentorica

Novi novinarji

KOLOFON

Zimzelen, glasilo učencev šolskega novinarstva

Šolsko leto: 2020/2021

24. junij 2021

Ustvarjalci: Ana Volavšek, Valerija Senica, Nika Senica, Gaja Cerar, Klara Šergon, Aljaž Čepin, Manca Senica, Doroteja Šergon, Sara Polšak, Jona Čepin

Mentorica: Petra Slivnikar

Končni pregled in oblikovanje: Petra Slivnikar

Naslovnica: Karin Zakovšek, 2. a